Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

GIẢI-PHÁP CHO CHIẾN-CUỘC VIỆT-NAM:

Năm thứ tư • Bộ mới Số 39 • 3 đồng • Thứ năm 20-10-1966

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ÚNG — CHỦ-BÚT: QUỐC-ÂN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ SOẠN: LÊ-HIỀN

TOÀ SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21,505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

CẦN BIẾT

GIẤY BẠC 200đ.

có 2 thứ hình lộng

đầu Rồng

và chân dung

Nguyễn Huệ

SAIGON.— Ngân hàng Quốc gia hồi 17-10 ra thông cáo trân trọng loan báo cho biết giấy bạc 200đ. mang hình Nguyễn Huệ do Ngân hàng Quốc gia phát hành có hai thứ hình lộng đầu rồng và chân dung Nguyễn Huệ.

Ngoài sự khác biệt về hình lộng nói trên, những đặc điểm khác đều hoàn toàn giống nhau:

Giấy in màu xanh lợt ông hàng có hình lộng và sợi kim chỉ phía trái; chiều dài 145 ly, chiều ngang 72,5 ly, bề mặt có chân dung Nguyễn Huệ và nhà Đông Đô; bề trái có hình Tây Sơn tiền quan.

Định giựt mìn Tòa Hành Chánh Ba Xuyên, 1 nữ cán bộ VC bị bắt

BA XUYÊN.— Một nữ cán bộ VC. năm 15-10, đã mang một quả mìn mưu toan phá hoại Tòa Hành Chánh tỉnh Ba Xuyên nhưng đã bị tự Cảnh sát tỉnh bắt được vụ thả dưng tại cửa tiệm gạo đường Thái Lập Thành Ba Xuyên.

Nữ cán bộ Việt Cộng tên Trần thị Thiên 49 tuổi, ngụ tại Tân Thạch, Ba Xuyên, Tỷ cảnh Sát Ba Xuyên cho biết thêm là quả mìn được đặt trong một cái lon, và V.C định phá tòa Hành Chánh nhưng âm mưu của chúng đã bị khám phá kịp thời.

Phiên họp khoáng đại ngày 18-10 của Quốc Hội Lập Hiến

QUỐC HỘI THÀNH LẬP

HAI ỦY BAN THẢO HIẾN VÀ DÂN Ý

Ô. ĐÁN : PHẢI TRANH ĐẤU

● SẼ THỎA THUẬN NHỮNG NÉT CHÁNH THỂ CHẾ TƯƠNG LAI TRƯỚC KHI THẢO HIẾN

◆ Tường thuật của THÁI DƯƠNG

SAIGON.— Bắt đầu từ hôm nay 18-10, Q.H sẽ họp ngày 2 buổi sáng và chiều để xem làm sang bản nội quy. Đó là lời tuyên bố của ông Nguyễn Trường sau phiên khai mạc phiên họp sáng, trước sự có mặt của 85 đại biểu. Vắng mặt 32 ông không đi họp.

Thắc mắc của dân sẽ chuyển sang đâu?

Mở đầu khi QH tiếp tục thảo luận điều 57 ấn định về các ủy ban thường xuyên của QH, đại biểu Tức (Định Tường) lên diễn đàn yêu cầu QH nên thêm một Ủy ban Dân ý theo đề nghị của ông Nguyễn cao Kiên (Tây Ninh) để thâu thập thắc mắc của dân chúng giải quyết. Vẫn điều này ông Phạm đình Hinh (Bình Dương) cho rằng nếu có những thắc mắc ngoài việc góp ý kiến và xét thể chế cho HP, QH sẽ làm sao. Nếu nếp đi hay chuyển sang Hành Pháp lấy lý do HP không thi hành thì QH sẽ mất uy tín.

Thêm ủy ban dân ý

Đến đây ông Niên trường cho chấm dứt cuộc thảo luận vì đã kéo quá dài và kết quả sẽ ủy ban "Dân ý có 57 phiếu thuận (đa số). Vì ủy ban an ninh theo đề nghị của 2 ông đại biểu Quảng Ngãi được... 2 phiếu

XEM TIẾP B TRANG 4

Tòa án Mặt trận vùng 3 chiến thuật

24-10: XỬ VỤ Đại-Tá Huỳnh-Văn-Tốn

SÀI GÒN.— Nguồn tin Toà án hôm nay cho biết Toà án Mặt Trận Vùng III Chiến Thuật, trong phiên thứ hai (24-10), sẽ đem xa xét ông Đại-Tá Huỳnh Văn Tốn bị «truy tố về hai tội «Xử dụng quân lực bất hợp pháp» và «bắt cóc với mục đích xâm phạm an ninh Quốc Gia»

Cùng liên can trong vụ này, Đại Úy Trần Uông cũng sẽ bị đưa ra xét xử về tội «phiêu lạng trong Quân đội».

Đại Tá Huỳnh Văn Tốn và Đại Úy Trần Uông đều bị truy tố là đã tham gia vào hiến cố 19-2-65 tại Saigon nhằm lật đổ Đại Tướng Nguyễn Khánh.

Côn đồ : lãnh án 5 năm khổ sai

SAIGON.— Toà Án Mặt Trận Vùng III Chiến thuật, trong phiên nhóm sáng nay, đã tuyên phạt Võ văn Liên Nhỏ, 22 tuổi, năm năm khổ sai về tội «côn đồ».

Ngày 7-7-66, Biệt kích quân Võ văn Liên Nhỏ đã vào phạm vi canh gác của Quân Cảnh trước rạp hát Cẩm Vân (Vũng Tàu), nơi đây đang có một cuộc trình diễn tu bổ dự phòng do bộ chỉ huy 3 Tiếp Vận và chức thì bị bình hai Quân Cảnh Võ Thông chặn lại hỏi giấy quân nhân và xét tích thu trong người bị can một con dao găm Mỹ.

Nghị là kẻ gian, nhân viên Quân Cảnh yêu cầu bị can xuất trình giấy tờ và cho khám xét tiếp thì bị can đã không tuân lời còn rút trong túi dao lưng ra 2 quả lựu đạn giơ cao hăm họa. Nhân viên Quân cảnh nhảy vào tịch thu được một quả, bị can liền rút chốt và toàn quả lựu đạn cũng lại dọa sẽ liệng nếu quân cảnh đến gần y. Nhân viên quân Cảnh phải đăng lưi lẻ ám tiền để mới bắt được y đem về Tiền Đội.

Sau khi nghị án, Tòa xác nhận tội trạng của đã và tuyên án trên.

XEM TIẾP B TRANG 4

HỘI NGHỊ THƯỢNG ĐỈNH TỐI MẬT CỦA CỘNG SẢN Ở MẠC TƯ KHOA

Nga đề nghị thành lập

ĐOÀN QUÂN CHÁNH THỨC

C.S. ĐỂ VIỆN TRỢ CHO BV

MẠC TƯ KHOA (U.P.I).— Các nhà lãnh đạo và các Bí Thư Trung Ương Đảng của đa số các đảng Cộng Sản cầm quyền trên Thế Giới đã tề tựu tại Mạc tư Khoa hôm nay để thảo dự một hội nghị thượng đỉnh tối mật về Trung Cộng và Việt Nam.

Tổng Thống Cuba, Osvaldo Dorticos và bộ trưởng quốc phòng Cuba kiêm Phó Thủ Tướng Raul Castro đã lặng lẽ đến Mạc Tư Khoa hôm nay để tiếp các vị chủ tịch đảng CS Hung gia Lợi. Janos Kadar, chủ tịch đảng Cộng sản Balan, Wladyslaw Gomulka và Thủ Tướng Ba Lan Cyrankiewicz đã có mặt sẵn tại đây.

Các nhà lãnh đạo đảng và Chính phủ của Đông Đức. Tiệp Khắc.

XEM TIẾP D TRANG 4

Lễ khai mạc Đại Hội Kinh Thượng Đoàn Kết Vùng 2 Chiến Thuật đã tổ chức tại Pleiku hôm sáng 17-10-66, dưới quyền Chủ tọa của Trung tướng Chủ tịch UBLĐQG và Thiếu tướng Chủ tịch UBHPTP.
HÌNH TRÊN : Đoàn phụ nữ Thượng đang diễn hành trước khán đài danh dự. (SAX)

XEM TRƯƠNG HAI

Số này

Phụ trương đặc biệt

BÌNH MINH

KỊCH - TRƯỜNG

do TRẦN-TỬ-VĂN chủ biên

Gác một kỳ

Vì nhiều tin cần ra sớm, xin tạm gác 1 kỳ loạt bài «Tuyệt thực» của CAO - TRẦN LÃNH.

Sẽ mai đăng tiếp! Trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc.

THIẾT LẬP MỘT C.P. VỮNG CHẮC VỀ CHÁNH TRỊ TẠI SAIGON

● T.T. Johnson sẽ ghé Đà Nẵng hoặc Cam Ranh

NỮU ƯỚC.— Theo nhựt-báo (New York Daily News) thì phóng-viên của báo nầy tại Saigon, trong khi điện tin đánh đi cho biết là chắc chắn T.T Johnson sẽ đăng lại tại VNCH trong cuộc công du Á Châu của ông.

Tờ báo này cũng nói rõ là họ đã được biết các biện pháp an ninh và tiếp đón Tổng Thống Johnson đang được tiến hành. Các nguồn tin đáng tin cậy cho biết là các cơ quan an ninh mong muốn là Tổng Thống Johnson nên tránh thành phố Saigon hoặc chỉ ở lại đây trong 1 thời gian cũng ngắn càng tốt để tránh những cuộc ám sát có thể xảy ra.

Phóng viên báo nầy còn nhấn mạnh rõ ràng thêm lý tưởng của T.T. Johnson sẽ là cần cư Đà Nẵng hoặc Cam Ranh.

Ông Schlesinger kêu gọi

NEWARK — NEW JERSEY (UPI).—Hôm thứ Hai, Ông Arthur Schlesinger — sử gia đoạt giải thưởng Pulitzer và là cố vấn của Thống Thống John F. Kennedy.— lên tiếng kêu gọi trung lập hoá bán đảo Đông Dương để coi như một giải pháp cho chiến cuộc V.N.

Ông Schlesinger tuyên bố như sau : «Chúng ta phải thương thuyết để tiến tới một giải pháp bằng các phương pháp hành động giữ vững tại miền Nam Việt Nam, thiết lập một chính phủ vững chắc về chính trị tại Saigon và trung lập hóa Cam Bốt, Ai Lao, Bắc Việt và Nam Việt Nam».

Lựu đạn nổ ở GÒ - VẤP

5 quân nhân Mỹ bị thương

GIA ĐỊNH.— Khoảng 5 giờ 30 sáng 18-10, có 1 số quân nhân Hoa Kỳ tạm trú tại vùng đường Lê Văn Duyệt Gò-Vấp ra đường trước 2 căn nhà số 15 và 17, để chờ xe đến chở đi làm. Thình lình có 2 tên cùng đi trên 1 chiếc xe gắn máy, chạy ngang qua rồi tên ngồi sau, trong 1 quả lựu đạn vào đám quân nhân Hoa kỳ nổ dữ dội.

Có 5 người Mỹ bị thương nặng. 2 tên không bị vụ xe chạy về hướng Gò-Vấp.

Mỏ xẻ ung nhọt trong hàng ngũ công chức

ĐỪNG LỢI DỤNG QUYỀN HÀNH ĐỂ kéo bè kết phe

THIẾU TƯỚNG NGUYỄN ĐỨC THẮNG TUYÊN BỐ

SẼ CẢI TỔ TẤT CẢ CƠ CẤU HÀNH CHÁNH XÃ

NHÂN DÂN TRỰC TIẾP BẦU ĐẠI DIỆN TẠI ĐỊA PHƯƠNG

● của ĐẶNG-TẤN

SAIGON.— Chiều hôm qua, sau khoảng 4 giờ tại Hội Trường HĐQD có buổi thuyết trình về đề tài Xây Dựng Nông Thôn của T.T Nguyễn Đức Thắng, TUV xây dựng.

Phiên họp với tánh cách nhậc biệt của nó là lần đầu tiên về phía chánh quyền đặt ra vấn đề rút kinh nghiệm và khuyến điểm của chánh sách xây dựng xã Tân Sinh, với sự hiện diện của các ông Ủy viên công hành

XEM TIẾP H TRANG 4

PHẢI CHỨNG MINH KHÔNG CÓ BẤT CÔNG TRONG GUỒNG MÁY NHÀ NƯỚC

VII.— Chúng tôi xin kỳ tiếp ký tranh chấp xảy ra giữa ông Hiệu Trưởng và ông Giáo sư ở An Giang. Lý do nhiều khi tự ái, nhưng là nơi quyền bị xa chạm thì ông Hiệu Trưởng liền đề nghị xin đổi ông Giáo đi nơi khác.

Vì cảng lẽ đi nhiên nếu ông Hiệu Trưởng cần có sự hỗ trợ của nhà cầm quyền địa phương thì ông ta vẫn được toại nguyện, vì như chúng tôi đã nói cục học trò bị dưới thuộc loại «con ông cháu cha». Kết quả theo chúng tôi được biết, đầu năng của trên đã biết trong vụ này là phải đã về bên nào rồi, nhưng vẫn thuyên chuyển ông giáo đi một nơi khác.

Kẻ nhỏ vẫn bị thiệt

Thật ra chúng tôi cũng không phải thắc mắc nhiều về cái quyết định của «cấp trên» vì một lẽ đã hiểu là nếu ông giáo sư đó không bị đổi thì ông Hiệu Trưởng phải ra đi. Nhưng cái «gốc» ở đây đã gây khó dễ cho «cấp trên» là nếu để ông giáo sư ở lại thì thì sự «an ninh» của ông nầy có được bảo đảm hay không?

Đó có thể là điểm chánh yếu đã đưa «cấp trên» đến quyết định thuyên chuyển một người cấp dưới không phải lắm nào. Người ra cũng phải kể đến vấn đề thể diện của ông... Hiệu Trưởng, mà người ta lấy nào công «nó» là trong sự hành động người chiếu kia cũng đã bảo ngăn các giới «hạ cấp» rằng: đã nhỏ bé thì nên ngoan ngoãn là hơn.

XEM TIẾP Y TRANG 4

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

TRƯỚC NGÀY KHAI MẠC HỘI NGHỊ MANI

TỔNG THỐNG HOA-KỲ VÀ NHÂN DÂN V.N.

Bài của QUỐC-ÂN

Cuộc tiến hành Tổng thống Johnson đi dự hội nghị Mani đã điên ra trong một không khí long trọng và nghiêm trang tại phi cảng Quốc tế Dulles, chứng tỏ Hoa Kỳ đặt nhiều hi vọng vào hội nghị nầy.

Sau 22 tiếng sáng đại bác chào mừng, Tổng thống Hoa Kỳ duyệt qua toàn binh sĩ danh dự rồi tuyên bố với báo chí và các nhân vật đưa tiễn. Tổng thống Johnson đã nói :

« Tôi tạm biệt quý vị lên đường thực hiện một sứ mạng đầy hi vọng. »

Sứ mạng đó, theo bản tin của Thông tấn xã Mỹ UPI, là một « sứ mạng hòa bình lịch sử bằng đường lối ngoại giao, mục đích mưu đem lại đời sống sung sướng hơn cho 15 triệu dân.»

Ông nói : « Trong khi tôi thay mặt xứ sở đi thi hành sứ mạng nầy, vào một thời kỳ nghiêm trọng, tôi xin quý vị cầu nguyện cho tôi. Tôi sẽ tận lực phụng sự lý tưởng hòa bình và tiến bộ của nhân loại. Tại Mani chúng tôi sẽ cứu xét những vấn đề Việt Nam và sẽ kiểm điểm tình hình quân sự, nhưng chúng tôi sẽ chú ý nhiều nhất tới khía cạnh dân sự và kiến thiết ở Việt Nam ».

Chúng tôi không quên rằng chiến cuộc VN đã làm hao tốn nhiều tài sản Mỹ, và đã làm Tổng thống Mỹ phải mất ngủ nữa. Mặc dầu đó là bổn phận, là trách nhiệm của quốc gia lãnh tụ thế giới tự do, nhưng dân tộc VN vẫn xem đó là những cử chỉ đẹp, những khích lệ đáng giá đối với mình.

Mỹ chưa hiệt quyết về chiến tranh VN. Mỹ cũng chẳng có lý do gì sợ sệt Bắc Việt. Trung cộng hay Nga sô, nhưng một nền hòa bình cầng vẫn cần thiết chẳng những cho VN mà cả cho Mỹ và thế giới tự do.

Mỹ cần một lối thoát trong danh dự, dân VN cần hàn gắn các vết thương đau và kiến thiết xứ sở nếu hòa bình không làm thiệt hại nhân dân ta, vật chất cũng như tinh thần.

Mỹ muốn hòa bình để chiến sĩ Mỹ trở về quê hương đoàn tụ với gia đình. Dân VN cũng muốn được tiến tới

(XEM TIẾP TRANG 4)

CÁC BẠN THANH NIÊN CẦN BIẾT

THANH-NIÊN ĐƯỢC HOÃN - DỊCH VÌ LÝ DO HỌC VẤN CHÚ Ý

● tin riêng của BÌNH MINH

III.— Các thanh niên có giấy hoãn dịch vì lý do học vấn niên khóa 1965—1966 tuy đã hết hạn hoãn dịch ngày 1-9-1966, nhưng những thanh niên nầy chỉ phải trình diện nhập ngũ theo lịch trình do thông cáo của Bộ Quốc Phòng đề ngày 20-8-1966 như sau :

— « Các thanh niên có bằng Trung Học Đệ Nhứt cấp hay văn bằng tương đương trở xuống hoặc không văn bằng, đã hết hạn hoãn dịch vì lý do học vấn niên khóa 1965-1966 phải đến trình diện tại tiểu khu nơi cư ngụ hoặc Quận Vụ Thị Trấn Saigon để lập thủ tục nhập ngũ theo lịch trình sau đây :

XEM TIẾP S TRANG 4

MỘT ĐẠI DIỆN XÃ bị cướp đâm chết

NHA TRANG.— Vào lúc 19 giờ 30 ngày 12-10, tại Phú vinh, cách Nha Trang chừng 5 cây số thuộc xã Vĩnh thạnh, Vĩnh thương. Ông Lê Tới 41 tuổi đại diện xã Vĩnh Thạnh đã bị hai tên lạ mặt đâm chết.

Nguyên hai tên này (chưa rõ tên họ đang bàn đến) thuộc đội canh phòng khu vùng Phú vinh, được cử đi thi hành nhiệm vụ.

Thay vì canh gác, lại chặn đường trong xóm, đưa sáng đòi tiền. Trong lúc đang chạn hai người dân đang cố sức gân sáp đòi tiền « mãi lộ », thì ông Lê Tới, được người bảo cho. đến nơi can thiệp ; liền bị hai tên này đâm chết tại chỗ, rồi bỏ chạy, sau khi lấy được 1000 đồng. Hiện nhà chức trách đang truy tầm gỡ gạo thủ phạm (T.V.T.)

ĐỀ GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

Tất cả những vấn đề thắc mắc về quân dịch hay về học vấn (liên hệ Bộ Quốc Giáo Dục), v... đều cứ biên thư về Bình-minh, chúng tôi sẽ trả lời tường tận.

Sau kiến nghị của miền Vĩnh Nghiêm

HỘI ĐỒNG LÃNH ĐẠO GIÁO PHÁI THERAVADA PHẢN ĐỐI TĂNG THỐNG

SAIGON. (VTX).— Hội đồng lãnh đạo giáo phái Phật giáo Theravada (Nam Tông) vừa gửi lên Đặc Tăng Thống một bản kiến nghị phủ nhận sự tồn tại của hoàn bộ Đạo Cốt đã Hội Đồng Viện Hóa Đạo cũng việc triệu tập Đại hội Giáo hội bất thường.

Bản kiến nghị cho biết là Hội đồng đã quyết định như trên sau cuộc họp của các cấp lãnh đạo Theravada tại Saigon ngày 16-10-66.

Dưới đây là các điểm chính được nêu ra trong bản kiến nghị :

— Triệt để phủ nhận sự tồn chức của toàn bộ Ban Chủ Đạo Viện Hóa Đạo do đơn đề ngày 14-10 mà sự chấp nhận của Đặc Tăng Thống có vẻ rất đột ngột dầu vẫn đề quan trọng nầy, hoàn toàn sai với Hiến chương của Giáo hội PGVNTN.

— Hoàn toàn phủ nhận việc triệu tập Đại Hội Giáo hội bất thường [illegible] 21-10 [illegible] đây, vì quá thiếu sót [illegible]

XEM TIẾP T TRANG 4

SỔ VÀNG CỨU TRỢ NẠN LỤT MIỀN TÂY của BÌNH-MINH

Phan Nhựt Vân	500 đ.
Phan Nhựt Thăng	150 đ.
Phan Điền Chí	150 đ.
Trần Thái Dương	40 đ.
Trần Thái Hòa	40 đ.
Trần Trái Nhân	40 đ.
Trần Thái Đức	40 đ.
Trần Thái Bình	40 đ.
Trần thị Thái Trang	40 đ.
Trần thị Vinh	40 đ.

(XEM TIẾP TRANG 4)

BÓNG BÀN

LÊ - VĂN - INH

đoạt giải cá nhân tại Đông Các

SAIGON.— Nguồn tin ngoại quốc vừa rồi đã xác nhận nguồn tin của Tổng cuộc là đoàn bóng bàn

XEM TIẾP N TRANG 4

SỔ TAY

của TRẦN-TẤN-QUỐC

HỘI - ĐỒNG CHUỘT

Vừa rồi, lúc phân nân mọi việc bê bối của Quốc Hội, ông Dân biểu Thạch Sung (Châu đốc) thốt ra 3 tiếng «Hội đồng chuột» làm xuýt xây ra một vụ đánh tiếc.

Trường vậy rồi ông Thạch Sung, vẫn cứ chỉ cho cách, là khi nào biết mèo đến, chuột chúng ta mau chơn... chạy trốn là chắc ăn.

«Một anh chuột nếu thắc mắc» làm sao biết lúc nào mèo đến ? Dân đi tính lại, Hội Đồng tìm ra một biện pháp : Kiếm một cái lục lạc treng vào cổ con mèo, có vậy khi nó đến thì tiếng lục lạc khua lên bão động.

«Hội đồng chuột» họ, cho là ý kiến xã đích mà kế lục lạc thường tài chưa chắc đã nghĩ ra.

«Lục lạc có rồi. Nhưng, bây giờ có anh chuột nào xung phong tình nguyện mang đi treng cổ mèo ?

«Tất cả đều... ngậm câm. Hội đồng giải tán.»

*

Nếu vịn vào một việc bê bối của Quốc hội đó... nghĩ đến «Hội đồng chuột» cũng quá đáng. Chuột hay không là do của Dân biểu. Giả như có ông nào... chuột thì chuột, mình nhớ định không chuột.

Chúng tôi có thể tin tưởng như vậy không ? Thưa một số Dân biểu mình !

(XEM TIẾP TRANG 4)

CHUYỆN MỖI NGÀY

MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Cao thủ võ lâm họ Âu

Ông Tổng Ủy Kinh tế Âu trưởng Thanh quả nhiên không hổ danh là một trong những tay đệ nhất cao thủ võ lâm hiện nay.

Ông Tổng họ Âu, sau những miếng «chưởng» ác liệt «ăn... kinh tế trước đây mà người ta đều thấy có triển vọng bẹ các «đối thủ» cho đem, chạy vô một cái «ổ kín» vang, lần nữa lại ra trước mấy đông anh bà chị Hội Đồng Dân Quốc hôm qua, tung thêm «hiểu miếng đòn... ác liệt khác.

Đây nầy, không giảm điểm cho đây bưng bít vì rác. Ông Tổng họ Âu toàn mồng hơn vững sau khi đã một «tua» ở ngoại quốc, ông biết được có một số thương gia đã vốn ở nước ngoài khá lớn lao.

Đây nầy, từ trước đến giờ, trong lúc mần ăn phát đạt, các thương gia đã bỏ tiền tàn nhẫn nhà lầu, đất, bột xoàn (bằng chứng cần thêm đối bà cô vợ bé — cái nầy cần LL. thêm vô nghe cho mát) thì bây giờ phải tuôn vốn, tuôn tiền ra mần ăn, chớ kêu rêu thiếu vốn sao được.

Đây nầy, những thương gia thường lên tiếng đòi hỏi những quyền lợi ưu tiên lại chính là những «mesie» đã trau... quyền lợi của mình cho ngoại kiều. Họ đã bán giấy phép và thường khi không biết mặt hàng hóa của mình nhập cảng.

Cần nên, còn những miếng «đòn» khác không kém ác liệt. Kỳ ra thêm chi, tỏ nhức đầu thiên hạ.

Ai bằng biết chớ L.L, thì tin chắc mấy cái mẻn nào trên ngoại sai chạy vào đều được nên.

Vậy thì, khi đã tung «chưởng» rồi thì phải tiếp tục truy tận gốc đã... ba chọc kỹ được những cái... bết cảng to lớn ấy đó.

Nếu mần được phen nầy nữa, chắc chắn thương dân xứ nầy sẽ loan nghinh can hồng nếu tay cao thủ võ lâm họ Âu, một người được tiếng là «dám mần những chuyện thiên hạ không dám rờ tới».

Mần tới đi. Phải đi tới đích ở vì biết đã biết vàng !

TRƯƠNG ĐẶC BIỆT KỊCH TRƯỜNG

TỪ SÂN KHẤU... ĐẾN CUỘC ĐỜI

Chạy thầy cô... gặp thầy con

Mấi lần đi xem hát, mình quen thói ăn mặc chỉnh tề. Không đến phải đùng hàm đồng áo dài, chỏ cũng ú quc, khó mực. Đẻ cho sang đáo, từng kẹp, bả sẽ cũng lúc lợt lâm như đi... ăn cưới. Vị mình đã trot quan niệm rằng : đi xem hát là đi thưởng thức. Nghệ thuật.

Nhưng, thấy vậy, bạn đâu có những thằng bạn chẻ mặng cười và chế mình... ngu. Những lần như vậy, mình mới hay ra, chính mình ngu thật.

Đi xem cái lượng mà ăn mặc đăng hoàng chỉ để hưng... gợi giây hước quốc tế sau đạp tới, ăn đát, quần Tây chi đó... chận nước đại của trẻ em.

Đó là trường hợp xem hát tại các đại hí viện Kim Hoàng Đàn, Quốc Thanh. Đến lên rạp Thống Nhất là nơi nghiêm trang của Nàng Nghệ thuật thật tính thì chính được những tai hoạ kẻ trên, nhưng cũng không khỏi vướng một tai nạn khác : những con ông cháu cha, Rồ trành ở mà mắc ở mà ! Chạy thầy cô, gặp thầy con !

Vào rạp, chúng không đeo theo cha mẹ, mà cùng tăng chạy đi tìm ghế ngồi gần người khác. Đưa cây kèo bả đưa kèn, để có đó 3 đưa là đánh tu ti, lâm nhức tai những người bên cạnh. Không hiểu bụ huấn luyện cách nào mà những thằng cu, cái đi- ầy không qua chưng ?

Chúng chỉ biết lâm phiền kẻ khác, còn vơi cha mẹ thì chúng đề yên cho ông, bà ngồi yình tâu, coi hát vương thầy nữ.

Chúng nào cái lượng thông con ông cháu cha, Rồ trành ở mà mắc ở mà ! Chạy thầy cô, gặp thầy con !

★

Ông BẦU LONG, chủ nhân rạp đoàn Kim Chung trước đã nói với những Nghệ sĩ mới gia nhập : Sân khấu của tôi không phải... trường dạy hát. Cho nên, Nghệ sĩ được kêu về đây thì cứ hát cho xong vơi tên, tuồi vơi giao kèo, chớ đừng đòi hỏi tập luyện hay hướng dẫn (y nói đau điều ?) Đáng rồi mới đây, nghe rằng chính ông đã nói : «Nghệ sĩ về vơi Kim Chung đến được «tăng ca» thanh «Phuông» hết, vậy rồi tôi sẽ cho «Phuông» đương hoa ra gì.

●

ÁNH-CHIỀU-DƯƠNG, từ đây vẫn hát thường trực tại rạp Thống Nhất tuy tại đây khó kiếm được một buổi nghỉ rạp. Có những đêm qua nhưa là khác.

Thấy vậy, một bạn phê bình : Nếu hát đông thì không phải là gánh của... Năm Châu.

Lâm gánh hát và lâm Nghệ thuật khác nhau, thầy chưa.

★

THÉ HỆ ĐỨNG THANH LÂM, thinh linh... rượt đốc. «Rồ sốc» xui và có đem thái trí vô. Nói bỏ lan chẳng vơn. Trong khi đó, nghe nói Bắc sĩ khuyến Bà gánh đốc nơ của đoàn nên tạm thường, bằng theo dưỡn mới, ơ... lưng ơc. Cái lượng, ghê thật.

Mấu Bà Bảy Cô, một Bà Chi v.v... Và số đoàn trưởng vẫn con tồ hàng, tư hàng nữa đó !

Nghệ sĩ mù

Chúng tôi nghe đĩa THANH-KIM VỚI NHẠC KHÍ MỚI : HẠ-UY CẦM

— Hãng : CONTINENTAL
— Đặc tấu Hạ uy cầm : Nhạc sĩ THANH KIM

1 ngôn nhạc lạ, nhưng...

của HOÀNG SƠN VIỆT

Hai năm nay, thính giả cô nhạc được thưởng thức thêm một ngôn đàn lạ và lạ luôn cả nhạc khí. Ấy là... Thanh Kim đàn Hạ uy cầm.

Đầu tiên, thực khách được nghe Lệ Liễu đương Lý thái Tổ thây xuất hiện tay đàn khá điêu luyện và chủ ý nhớt là khác hẳn với bản gốc.

Có lẽ hơn 20 năm rồi, thuở ấy tài đàn cổ nhạc là Bảy Thách có đàn một bộ đĩa (do hãng ASIA của thầy Năn Manh đa cổ Huỳnh Mai cá) với nhạc khí nầy.

Nhưng phải nói thẳng rằng : nhạc sĩ Bảy Thách không thâu nhận. Vì thế, sau đó chẳng có bộ đĩa nào tiếp theo hãng nhạc khí ấy.

Rồi cách vay 7 năm, khi đoàn «Phát Thanh» của bậu Tẹt kê viết bài nầy lại gặp nhạc sĩ Năm Vinh đang tập luyện, nhưng thời gian thì nhìn ấy cho đến năm 65, Năm Vinh vẫn để đặt chưa đàm đem ra áp dụng Gần đây anh đưa vào sân khấuDLD.

Và, từ năm 65 đến 66, Thanh Kim đến cơ tiếng đàn hầu hết trong các bộ đĩa do hãng nầy tung ra thị trường. Cũng như vì tin «tài» nầy là của Thanh Kim. Giám đốc Hãng «Continental» đâm bộ vốn thu đĩa «độc chiếc» nếu người một mặt giữa Vân Vĩ và Thanh Kim.

Kỳ vừa rồi, chúng tôi có đến tại nàng Vân Vĩ qua mặt đĩa đốc tiu trên. Nay, chúng tôi đề cập nói là dụ nhạc của Thanh Kim vừa xuất hiện trong tàng cổ nhạc Thủ đô.

Sầu cầu Thanh Kim

Khởi điểm từ [illegible] bậc đàn, Thanh Kim [illegible] vẫn hát giọng sinh chảy là lướt xuôi giang.

Phải nhìn nhận : Nhạc sĩ Thanh Kim quả có tâm hồn, cổ cung tìm nét là đặc biệt cho mình anh vượng lên giọng nói giữa bao đàn thì chiếm ngay đốc tôn nhạc khí chuyên môn.

Nhưng Thanh Kim mang nhiều khuyết điểm đáng tiếc như sau :

1) Mấu lần vẻ cung «Hồ Chánh» anh lại hay «mắc đoạ» mấy chữ «Xư Hồ Xan Hồ hay «Xan Liu» «Xư Liu».

Thuật một tiêm lanh lẹ và «nhảy lot» ấy, nhưng tay Lục Huyền Cầm hơn... Thế nên chưa thương.

II) Ngay cái Phẩm như Tư, Thanh Kim chưa lói «chận từ cung» thanh âm đớt rồi, đe âm tất nghèn nghe tắc... nó duyên.

III — Ở cửa Châu Tư qua Nam đang vuốt chữ uyển chuyển như những hàng Thanh Kim đặt tay phiếm vào cung Xư kêu thật mạnh vẻ cung Liu bắc đó. Người ta có cảm tưởng nhạc sĩ bỗng nhiên «nhỏ hứng... lăng lác trình bày.

Chẳng những lối chơi ấy nó không nhằm gì cung bậc bì ai trái lại tự nó đã phá tan không khí do nhạc tạo nên từ trước.

(XEM TIẾP TRANG 4)

«BUỒN TRONG KỸ NIỆM»

Chúng tôi vừa nhận được tập Vàng Cả « BUỒN TRONG KỸ NIỆM» của tác giả T.N Nguyên Văn.

Toàn tập gồm 18 bài ca (mỗi bài 6 câu). Xin cảm ơn tác giả.

T.T.V.

« Tiếng hạc trong trăng » của soạn giả Loan Thảo — Yên Ba trên sân khấu Thanh Minh T.N. là...

MỘT TUỒNG HAY LÀ...

MỘT TUỒNG HAY, NHƯNG TÀN NHẪN !

Chưng tôi không đồng ý với cô Thanh Nga và cả với soạn giả

● Bài của TRẦN.TỬ.VĂN

Chúng tôi quen tánh hễ gặp tuồng hay thì muốn coi nhiều người cùng xem. Cho nên gặp bè bạn vừa rồi, chúng tôi hỏi :

— Cô xem tuồng «Tiếng hạc trong trăng» chưa ?

— Ô. Nghe nói đó mà chưa muốn đi xem.

— Sao vậy ?

— Thấy tên soạn giả mơ quá, mình cũng đi dự, sự phí mất trên 3 tiếng đồng hồ vô nghĩa.

Kỳ lạ câu chuyện nhà nầy không phải có chung ý gì với 2 soạn giả Loan Thảo, yên Ba (của «» «Tiếng hạc trong trăng ») mà muốn đưa ra thêm một bằng chứng ; soạn giả muốn tạo được cái tên trong lòng người mà điều không phải dễ.

Như vậy, nếu tuồng T.H.T.T. mang tên soạn giả Hà Triều Hoa Phương, hoặc chỉ một người trong lên đoàn hay như Hoa Phương (thay mà !) thì sẽ khán giả đến trong mấy đêm đầu với đoàn TMTN con đông hơn nữa. Vậy kỹ thuật sáng tác và văn trình đó khá cao, tuồng « Tiếng hạc trong trăng » hay lự nội dung, bố cục, đến đối thoại nữa. Gây gon sắc mà rất nghĩa, đưa ra nhiều quan niệm mới cho mọi đối tượng thực tế, đem nghĩa lý xuống ra trên trên đúng chỗ vv... cái lối đối thoại linh động ra « lại » hay « nhưng quan niệm có hủ ấy, đúng là « đối thoại của một khối óc Hoa Phương.

mặt người bài Hoa Phương « mặc đồ Loan Thảo — Yên Ba là tên soạn giả của T.H.T.T. (Xin hai bạn chưa tưng quen biết nầy cảm phiền)

Vì trước chúng tôi đã có nhiều tưng K-T đã tôm lược cái chuyện «Tiếng hạc trong trăng nên chúng tôi xin miễn kể lại.

Thành Được, Nam Hùng

Với sự gốp mặt của những điều riêng cột của TMTN như các cô Thanh Nga, Ngọc Giàu, Kim Cương, không bạn Thanh Được, Hữu Phước, Minh Điền, Hoàng Giang, Nam Hùng, Bảo Quốc, Kim Quang v... nhưng qua vở T.H.T.T. phải kể sao điển viên nổi bật : Thanh Được (vai tướng cướp cut tay Thi Đăng Vương tiết Thạch) và Nam Hùng (vai Tô Điền, gã lái buôn gạng bẩy).

Vai Thanh Được có thể nói anh diễn xuất các trong T.H.T.T. Một kỹ thuật hoạ tranh tân kỳ đưa cái lượng gần vào bố cục, nhưng phương diện nầy (ta không tin thì đi xem!) một lối diễn tế nhị qua cố gắng rất tạo tính, làm nổi bật được những nét đẹp và thật của thuật trình diễn một kỳ công điều luyện chưng minh qua những bước sẽ dịch mực thước công như những đáng tác phẩm hợp với mỗi trang luồng đời thay.

Không rõ từ ngày vở viết TMTN Th. Được đã có điển vai nào xuất sắc nữa mà chúng tôi không được xem, riêng vai tướng cướp Thi Đăng, chúng tôi thấy liền xuất sắc của Th. Được thể hiện rõ nhất.

Với tài năng ấy, Th. Được đã sáng tên sân khấu, không phải chuyện là đến ngẫu nhiên.

Người cùng chơi sân sáng mà tỉ thấy là Nam Hùng. Trước hết, cô lé vai tướng bắt buộc nghệ sĩ nầy ăn mặc đơn giản, mà đã đến cũ, một chiếc nón lá của gã lái buôn quen đầm sương gió với một thanh kiếm bên mình, khiến người xem không được quyền gieo bao danh tài chiến nể vai phụ thường đảnh cho điển viên lực lưỡng tài.

Qua vai Tô Điền, Nam Hùng đã nói lên lên rằng, một nghệ sĩ thực tài, dù vai vai phụ cũng lâm nổi bật tài năng mình ngang hàng với ân nhân đóng vai chính. Nghệ thuật sáng tác cao để giúp cho điển viên sáng tạo đúng. Phải công nhận rằng soạn giả T.H.T.T đã cấu phù cho vai Tô Điền « có tuồng » để diễn. Nhưng, nếu điển viên không có nghệ thuật cao chưa chắc lâm sống nổi vai nầy, xuất hiện tự tốt tâm, khó hiểu.

Các khéo chung—của soạn giả bố cục và của nghệ sĩ diễn xuất—làm vai Tô Điền là vai nhân tâm sáng nhất, mỗi giai đoạn đề tự mình vạt tâm thường trở thành trong yếu tự mà phụ bổ hòa hòa thành một vai chính ở hồi kết cuộc. Thành Được chơi sáng tên sân với sướng hợp của một vai chính, còn Nam Hùng nổi bật một sự tiến vượt bực về nghệ nghiệp thấy rõ anh bước thêm một nấc thang nghệ thuật.

Chúng tôi không đồng ý

Với THTT, chúng tôi không đồng ý 2 điểm :

1) VỀ DIỄN XUẤT — Hay nói đúng hơn là nói lối điển của cô Thanh Nga. Đó là thái độ cô gái mu Xuyên Lan (Th. Nga) như Thi Đăng bắt vào thân phận mơ cầu mất của chồng thay cho đôi mắt mù của Xuyên Lan (theo khoa «tiếp giác mạc ») để sống sáng lạn.

Trong giờ phút sung sướng nhứt đời, cô thể nói con hoa «chết đi sống lại» là một cô gái mù suốt 20 năm trời sau được tung mắt bên người Xuyên Lan có vẻ hân phu và ân nhân đang cho hồng đôi mắt vừa mất trong, nhưng Xuyên Lan vẫn mãi mê mường hoa là chung quanh thình thoảng nhìn ý trung nhân Tô Điền bằng người tình, còn vẻ ân nhân hiền cô kia, nàng ...lành dam Đã không nói, ngân mê thình thoảng chạ...lức nên người nữa. Tại sao ?

Vì Xuyên Lan vừa biết Thi Đăng Vương thiết Thạch là... tướng cướp trước đây có đến Lac Tho đọa nát vì... đồi cướp nàng, lâm nàng hết hồn. Chi thế thôi.

Và chỉ có thể mà khi được sáng mắt Xuyên Lan đành... lành dam với Thi Đăng đang cùng bằng mắt ngỡ sầu sắn ra đó !

Chúng tôi không kể Thi Đăng là... cha mặt Xuyên Lan, vì sau đó, nàng mới biết

Xét ra, tài Lac Tho trước đây, Thi Đăng có đụa mặt Xuyên Lan, có ngỏ ý muốn cưới nàng, nhưng đến sau lời kêu nghĩ ấy thì Thi Đăng hoà xoá ý nghĩ ngay qua câu « nàng chỉ đáng con cháu ta thôi ». Và chuyện nầy cũng chấm dứt nơi đây.

Hy sinh cả một đời người, chịu chết trong cái sống bằng tự nguyện cho mắc đôi mắt mình để lên sáng mắt Xuyên Lan, sự hy sinh cao cả ấy không dễ chước... một lời nói lạm phát y X. Lan sao ?

Sự lầm đem của X. Lan lớn sau khi được sáng mắt đôi với Thi Đăng thật là nhân tâm quá ! Tên nhân quả. Thành Nga ơ.

Chúng tôi nghĩ, lối diễn của cô Thanh Nga như vậy phải có sự đồng ý của soạn giả hay đạo diễn. Nếu đồng, thì những người nầy cũng tán nhân quả.

2) VỀ BỐ CỤC : Đến soạn giả cho Thi Đăng vượt thân tên ma đau, với đôi mắt mù chưa lành, đúng chiếc gậy dò bước... ra đi trước sự chăng kiến của... con gái vừa nhớ mặt cha mà vừa quên... chàng ? được Thi Đăng nhìn nhận một cách hài lòng. (Lúc bấy giờ, Xuyên Lan đã nhận ra Thi Đăng là cha, cho Thi Đăng đã biết từ trước, nên ân hận vì ý nghĩ «muốn cưới X Lan» lúc tình cờ gặp ở Lác Tho mà không biết nhau, rồi tự ân hận vì một ý nghĩ đã thốt ra lời đến phải hy sinh đôi mắt cho con).

(XEM TIẾP TRANG 4)

NHẮN-TIN

— Ô. TRẦN VĂN DANH (Sg). — Rất cảm ơn ông. Đa việt ông tiếng cũng kho giải bày cho con lắc. Đành chờ một dịp thuận tiện. Bạn Th.V. hiện viết cho « Tiền Tuyến».

— ANH TU (P.v.T.). — Tôi không hay tin anh Tâm qua đời. Đăng như anh nghĩ, tôi đã viết lọn. Trong trí óc thì như tên anh Chín, mà khi viết thì... ra tên anh Tâm Khi bảo đảng, đọc mục B.M. Tôi thường có mặt tại Tòa soạn B.M. từ 8g30 đến 9g30 mỗi chiều. Anh cho tôi một nơi hẹn.

— MỘT ĐỘC GIẢ (Sg) — Đúng là vậy. Do đó mà nội bộ của đoàn lúng cùng trầm trọng. Đáng tiếc nếu chỉ gây thêm thiệt hại cho đoàn và tội nghiệp cho mọi nhân người. Đề cho xem, đoàn giải quyết ra sao ?...

— Bạn KIỀN-GIANG. — Đã nhận được bài thơ ấy.

Thật cảm đông. Cám ơn.

T.T.V.

Đã tuyên bố và xác nhận với chúng tôi :

Hùng Cường quả quyết VỀ VỚI « DẠ LÝ HƯƠNG »

● «Nếu bầu Long muốn tôi ở lại đoàn Kim Chung, phải ký với tôi một số tiền giao kèo «Bất di dịch» 2 triệu đồng

● Phỏng vấn của H. Công Minh

Tiếp tục đi tìm dịch xác những nguồn tin đang lâm cho khán giả cải lượng, đọc giả trang kịch trường đặc biệt chú ý Một số nghệ sĩ tên tuổi đã sẵn khẩu... kỳ nhất chống phóng vấn kẹp Hùng Cường của đoàn « Kim Chung » nghệ sĩ đang được chú ý tới với nguồn tin « Hùng Cường giữ chặt không có vé « Dạ Lý Hương ».

Trước hết chúng tôi đề cập đến kẹp Hùng Cường. Hãn quý vị đã biết xuyên qua báo chí Kịch Trường từ hơn tháng nay, kẹp Hùng Cường sẽ rời Kim Chung để về cộng tác với đoàn Dạ Lý Hương từ tháng 11 tới đây — tin nầy được chính cả kẹp Hùng Cường và ông bầu Xoàn của đoàn Dạ Lý Hương xác nhận với chúng tôi, cũng như với các đạc phái viên Kịch Trường các báo...

Bằng trong ý in tri của mọi người như thế và cho đến ngày xuất hiện của Hùng Cường trên sân khấu mới nguồn tin đang lan cho khán giả lại : « Hùng Cường đã được Bầu Long Kim Chung « giữ » lại rồi, bằng một điều kiện cao hơn hẳn D.L.H.

Tuy không biết cán cứ vào đâu và do đâu mà có nguồn tin kỳ nhưng dư luận lại có phần đúc hơn tin tưởng. Người ta tin là phải, vì Ký kẻ viết bài nầy cũng tin đúng như vậy, xuyên qua những người gần như là nghề nghiệp với chuyên chăm của «công ty cá tương kim Chung» thì Bầu Long quyết «bắt» cho hết đáo kẹp, soạn giả, chuyên viên tên tuổi của đoàn D.L.H là bằng giá nào để cho D.L.H là gánh luôn (ghê thật) (?)

Song song với tin đồn ấy, người ta bàng khuâng nghe trong người viên của đoàn K.C. vẫn tình khán giả tại rạp Olympic là «Hùng Cường vẫn còn ở lại mà mà với đoàn Kim Chung. Cho chúng có đâu hết... như lời đồn đại.»

Một bên «Trong đoàn xuất hiện thì «kẻ thân ngoại» người ta biết phải tin vào đâu ?

Cuộc đi người trong cuộc — Mọi có đủ yếu tố để phát ra nguồn tin chánh thức — ấy là kẹp Hùng Cường Và sau đây mới hay nghe tế « gom chánh thức của kẹp Hùng Cường qua cuộc phỏng vấn của chúng tôi hôm ngày 9-10 và 17-10

Hùng Cường nhứt định rời K. Chung về Dạ L Hương

HỎI : Do theo tin đồn gần chạt Bầu Long Kim Chung đã giữ chân Hùng Cường có đúng vậy không ?

ĐÁP : Chỉ mới có mọi đề thương lượng, chứ ký thì chưa, nhưng mọi việc đã xong rồi kể từ ngày 10-10 tôi đã gặp ông bầu thành thật xuất sắc — với vai quản gia Đỗ trong «Nửa buồn con gái» của Hà Triều — Hoa Phương, rồi vai Cô Cảnh sát quận 9

Nguyên vẫn Hương trong «Tuyệt tình» của Hoa Phương — Ngọc Điệp Sau đó, đã có những vai tướng trên sân khấu nầy, anh đã tỏ ra sang chơi. Đó là nhờ các ngân giả đã khai thác đúng khả năng của anh nơi nơm na là đã (do mà) cho một vai tuồng vàng ngọc. Cứ lẽ vì thế, đành sách các điều quan trọng vào chung kết giải «Diễn viên xuất sắc giải Thanh Tâm năm 1965» đã có tên anh.

Theo chúng tôi, hình như mấy năm trước đây, Ut Trà Ôn thiếu một «Đào thắm» khai thác khả năng tiềm ẩn trong con người anh, Hùng ngày nay anh hay hơn.

Chúng tôi tưởng anh sẽ vẫn khẩu với L. Thanh Minh Thanh Nga nhưng đang một các, anh lại «Kim Chung Chung tôi lo ngày anh sẽ không con được một vai tra nữ bậc nào nữa trên sân khấu Kim Chung nơi đã lên bù mo tên tuổi của một số nghệ sĩ nổi danh.

Về trường hợp của Ngọc Giàu nếu quả thật có vở Kim Chung — không có gì hơn là phải ghi hai chữ đáng tiếc. Nhưng cho đến nay — Ngọc Giàu vẫn phủ nhận tin đồn nầy.

Riêng Ngọc Bích, chúng tôi cũng lo sợ cô sẽ vui theo tuồi trên sân khấu Kim Chung vì cô không phải là một đanh ca theo sự đòi hỏi của sân khấu nầy.

Tóm lại, sự gia nhập của Út Trà Ôn, Ngọc Bích vào sân khấu Kim Chung, chúng tôi chỉ biết vậy sự đáng tiếc lớn là nơi là đã lo! trước 400 ngàn.

Bầu Long đã « theo » tôi tôi con 1 triệu 400 ngàn và làm thinh luôn tôi nghĩ bắt đầu Long sẽ thuận theo sự đòi hỏi của tôi vượt 100 ngàn nữa, có là bao khi đã chịu tăng thêm 400 ngàn cho anh chỉ cho khi cho vào 3 ngày nữa đã đoàn D.L.H. đang mời ký đã có vị lòng ý trong của tôi. Đến có làm ăn được với đoàn D.L.H hay không, tôi cũng không thể không chấp được các đáng tâm của ô bầu Long muốn giữ «chân» «bắt chân» với bầu xoàn mà tôi là kẻ có thể bị hiểu là « tăng » nên tôi lại đưa ra một điều kiện cho bầu Long giữ tôi lại với đoàn Kim Chung.

Tôi đề nghị bầu Long ký với tôi một khế ước « Bất di dịch » trong vòng 7-10 bằng số tiền 2 triệu đồng và đến nay thì kể như chưa có gì hay hơn cả.

Tôi ngày Thanh Được vẫn sẵn khẩu nầy, Hữu Phước đã không cho thêm điều những vai trong yếu nữa. Có thể nói, anh đóng vai một Thanh Tú cảnh Hữu Phước sau khi TM-TN có một Thành Được.

Là một người đã từng chống đỡ bằng hiệu trong thời suy yếu, nay gặp tướng hợp như thế, lẽ nào anh không buồn. Là một hay chương vang giải điện xiết sắc 1965, lẽ nào anh không tự ái.

Do đó, anh phải có đi để những rạn nứt tình cảm khó thành đã vô và anh cần ra đi để tìm một không khí nghệ thuật mới. Lý do thứ nhất mới là trong yếu hơn, nhưng ly do thứ hai cần được thêi phồng lên để giữ tốt đẹp đối đãng cùng nhân và chủ đoàn. Do đó, theo chúng tôi nghĩ, vì muốn che đầu những sự rạn nứt tình cảm nên hà bầu Thu Hữu Hữu Phước đều tuyệt bỏ đề

(Xem tiếp trang 4)

Những ý nghĩ chân thành về việc thay đổi sân khấu của một số nghệ sĩ tài danh

TỪ ÚT TRÀ ÔN, NGỌC BÍCH gia nhập đoàn Kim Chung TỚI HỮU PHƯỚC RA ĐI...

● Bài của N.T. NGUYỄN VĂN

(TIẾP THEO)

Do đó ở trên sân khấu K. Chung những Hùng Cường, Mỹ Châu, Kim Ngọ... đều không có được một vai tuồng xuất sắc, những Út B Lan, Thanh Hải, Tân Tài, Như Ngọc... đều bị mờ dần tên tuổi.

Ngày nay trước việc 3 nghệ sĩ trẻ, tuổi trở về Đoàn D.Lý Hương chúng tôi nghĩ ly do nên trên là một trong những lý do tối yếu về sự thay đổi sân khấu Lại nghe đâu chuyện xuất ngoại của Bầu Long ông nay quyết giữ HùngCường ở lại Kim Chung nhưng Hùng Cường như đã đi để tìm một sân khấu nghệ thuật.

Nếu đúng vậy chúng tôi lấm vui mừng mà thay, ngày nay đã cuống nghệ sĩ ý thức được nghệ thuật, không để một số người giau tiền có bạc lợi dụng tên tuổi mình để buôn thuật giật lui ca kịch nghệ miền Nam.

Chúng tôi ao ước tất cả các nghệ sĩ cải lương hãy biết ý thức như thế, đừng đặt quá nặng vấn đề tiền bạc, gia nhập các đoàn hát một cách bừa bãi, tự chôn vai trên tuổi mình một cách đáng tiếc.

Việc gia nhập Kim Chung của Út Trà Ôn Ngọc Bích

Mấn giao kèo một năm với Dạ Lý Hương, Việc thương lượng với Giám đốc mấy bất thành, Út Trà Ôn và Ngọc Bích đã ký giao kèo với Công ty Kim Chung. Cả hai đã rời Dạ Lý Hương hôm 24-9 vừa qua và đã ra mắt khán giả Kim Chung với vở « Sầu quan ải » của soạn giả Thu An vào đêm 6-10.

Mới đây, lại có tin trong giới cải lương «Đào Ngọc Giàu đã ký giao kèo với công ty Kim Chung» Có công ty nào định hợp Ut trà Ôn, Ngọc Giàu, Thanh Hải, Kim Loan, Ngọc Bích... để khai trương Kim Chung ?

Ut trà Ôn là một danh ca giữ ngôi vị đệ nhứt miền Nam. Đến ngày nay, tt ai, dòng hoa là chưa tới, giọng nói anh cái ghê «hoàng đế ca sao ?...

Nhưng vẻ phần điện trước đây anh lại tỏ ra thọ sắt nhiều đồng nghiệp khác. Vai tuồng được anh đảm nhiệm một cách vẹn toàn là tôi đa chủ khác được nổi bật. Vẻ sau tớ một nghệ sĩ cũng nhau cho tôi lúc lâm bắt, anh chỉ xuất sắc cu vai «chủ Ba Mà Hết» trong vở Lò bưng sang ngang (của soạn giả Hoàng Khan và Thu An) trên sân khấu Thanh Minh. Đến lúc tự giả nghiệp hầu anh trở về Dạ Lý Hương, vai số tuổi khá cao anh lại nổi bật — thật xuất sắc — với vai quản gia Đỗ trong «Nửa buồn con gái» của Hà Triều — Hoa Phương, rồi vai Cô Cảnh sát quận 9

Nguyên vẫn Hương trong «Tuyệt tình» của Hoa Phương — Ngọc Điệp Sau đó, đã có những vai tướng trên sân khấu nầy, anh đã tỏ ra sang chơi. Đó là nhờ các ngân giả đã khai thác đúng khả năng của anh nơi nơm na là đã (do mà) cho một vai tuồng vàng ngọc. Cứ lẽ vì thế, đành sách các điều quan trọng vào chung kết giải «Diễn viên xuất sắc giải Thanh Tâm năm 1965» đã có tên anh.

Theo chúng tôi, hình như mấy năm trước đây, Ut Trà Ôn thiếu một «Đào thắm» khai thác khả năng tiềm ẩn trong con người anh, Hùng ngày nay anh hay hơn.

Chúng tôi tưởng anh sẽ vẫn sẵn khẩu với L Thanh Minh Thanh Nga nhưng đang một các, anh lại «Kim Chung Chung tôi lo ngày anh sẽ không con được một vai tra nữ bậc nào nữa trên sân khấu Kim Chung nơi đã lên bù mo tên tuổi của một số nghệ sĩ nổi danh.

Về trường hợp của Ngọc Giàu nếu quả thật có vở Kim Chung — không có gì hơn là phải ghi hai chữ đáng tiếc. Nhưng cho đến nay — Ngọc Giàu vẫn phủ nhận tin đồn nầy.

Riêng Ngọc Bích, chúng tôi cũng lo sợ cô sẽ vui theo tuổi trên sân khấu Kim Chung vì cô không phải là một danh ca theo sự đòi hỏi của sân khấu nầy.

Tóm lại, sự gia nhập của Ut Trà Ôn, Ngọc Bích vào sân khấu Kim Chung, chúng tôi chỉ biết vậy sự đáng tiếc lớn là nơi là đã lo! trước 400 ngàn.

Bầu Long đã « theo » tôi tôi con 1 triệu 400 ngàn và làm thinh luôn tôi nghĩ bắt đầu Long sẽ thuận theo sự đòi hỏi của tôi vượt 100 ngàn nữa, có là bao khi đã chịu tăng thêm 400 ngàn cho anh chỉ cho khi cho vào 3 ngày nữa đã đoàn D.L.H. đang mời ký đã có vị lòng ý trong của tôi. Đến có làm ăn được với đoàn D.L.H hay không, tôi cũng không thể không chấp được các đáng tâm của ô bầu Long muốn giữ «chân» «bắt chân» với bầu xoàn mà tôi là kẻ có thể bị hiểu là « tăng » nên tôi lại đưa ra một điều kiện cho bầu Long giữ tôi lại với đoàn Kim Chung.

Tôi đề nghị bầu Long ký với tôi một khế ước « Bất di dịch » trong vòng 7-10 bằng số tiền 2 triệu đồng và đến nay thì kể như chưa có gì hay hơn cả.

Tôi ngày Thanh Được vẫn sẵn khẩu nầy, Hữu Phước đã không cho thêm điều những vai trong yếu nữa. Có thể nói, anh đóng vai một Thanh Tú cảnh Hữu Phước sau khi TM-TN có một Thành Được.

Là một người đã từng chống đỡ bằng hiệu trong thời suy yếu, nay gặp tướng hợp như thế, lẽ nào anh không buồn. Là một hay chương vang giải điện xiết sắc 1965, lẽ nào anh không tự ái.

Do đó, anh phải có đi để những rạn nứt tình cảm khó thành đã vô và anh cần ra đi để tìm một không khí nghệ thuật mới. Lý do thứ nhất mới là trong yếu hơn, nhưng ly do thứ hai cần được thêi phồng lên để giữ tốt đẹp đối đãng cùng nhân và chủ đoàn. Do đó, theo chúng tôi nghĩ, vì muốn che đầu những sự rạn nứt tình cảm nên hà bầu Thu Hữu Hữu Phước đều tuyệt bỏ đề

(Xem tiếp trang 4)

Vì dành chỗ cho trương KỊCH TRƯỜNG, chúng tôi xin tạm gác các bài thường lệ lại một kỳ.

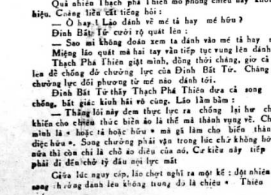

(33) ♦ Nguyên rác của KIM DUNG
♦ HÀN GIANG NHÂN dịch thuật

Đình bất Tử đưa thêm mấy chiêu nữa rồi đưa tay theo đường cánh cung đánh chính chín đôi phương. Chiêu nầy kêu bằng «bộc tả bộc hữu». Chưởng lực hướng về tả nhưng lại đánh sang hữu. Cử tính trang mà coi, lão ra chiêu nầy trong bụng mừng thầm. miệng lẩm bẩm :

— Thằng lãi thôi thà nay ! Bây giờ liệu mi có bắt chước ta được nữa không ? Mi có biết chưởng lực của ta đánh về phía nào hay không

Qua khỏi Thạch phá Thiên mà phóng chiêu nầy không thấy công hiệu. Cuống tiếng cất tiếng hỏi :

— Ô hay ! Lão đánh về mé tả hay mé hữu ?

Đình Bất Tử cười rộ quát lên :

— Sao mi không đoán xem ta đánh vào mé tả hay mé hữu ?

Miệng lão quát mà hai tay vẫn tiếp tục vung lên đánh tới tấp.

Thạch Phá Thiên giật mình, đồng thời chăng, giờ cả sung chưởng lên để chống đỡ chưởng lực của Đình Bất Tử. Chẳng chẳng hiểu chưởng lực đó phương tử mà nào đánh tới.

Đình Bất Tử thấy Thạch Phá Thiên đưa cả song chưởng lên chống, bèn giật kinh bái vô cùng. Lão lẩm bẩm :

— Thằng lãi nầy đem thực lực ra chống lại hư chiêu của mình khiến cho chiêu thức biến ảo là thế mà thành vụng vẻ. Chiêu thức của mình là « hoặc tả hoặc hữu » mà giả làm cho biến thành « được tả được hữu ». Song chưởng phải qua trong lúc chỉ không hơi hợt được nửa thì còn chi là chỗ ảo diệu của nó. Cơ kiếu nầy tiếp điều thì ôi phải đi đến chỗ tự đánh mình mà thôi.

Giữa lúc suy cùng, lão chợt nghĩ ra một kế : đặc nhiên lão phóng song chưởng đánh lên không trung, đồ là chiêu « Thiên vương thác

Nguyên chiêu nầy chuyên để đối phó với địch nhân nhảy vọt lên không rồi đánh nhào xuống

Hiện giờ Thạch phá Thiên không phải từ trên không đánh xuống, đang ở ngay trên đầu Đình Bất Tử mà lão lại dùng chưởng đánh nhất thiết đều chưa thực của đối phương mà thì triển. Chàng thấy Đình Bất Tử xử chiêu « Thiên vương thác thập» nhưng không hiểu dụng ý của lão, nên cũng vung chưởng phóng lên không đánh vào một tiếng.

Hai người bốn tay đều đánh vào quảng không rồi cùng giương mắt lên nhìn nhau.

Đình Bất Tử không nhịn được, bật lên tràng cười ha hà.

Thạch Phá Thiên thấy lão mắt hết thái độ cứu địch, cũng thích qua nên lão mới tràng cười sung sướng.

Thiên đường đang ngồi tựa cột bên cửa, thấy tình trạng nầy cũng phải mỉm cười.

Chỉ có mụ già là ra vẻ khó chịu cất tiếng mắng :

— Đồ mất dạy ! Không đánh nổi người ta phải nghĩ ra quỷ kế để đánh lừa một thằng nhỏ ! Thế mà không thẹn ư ?

Đình Bất Tử trong lúc chớp sáng, nghĩ ra được biện pháp giải nguy, khỏi phải đi đến cảnh tự đánh mình mà thôi. Chẳng lão rất lấy làm đắc ý vì sự lanh trí của mình, nên nghe lời mắng mụ của mụ già, lão cũng chẳng để tâm đến.

Lão vẫn cười khà khà lên giọng hoà giải :

— Ta cũng thông lãi đã khéo thủ oán lại không cầm bận thì tội gì mà tự đầu nội lực để gả phải nông mang ?

Mụ già toan lên tiếng phản mắc nửa thì đột nhiên con thuyền trôi trành mấy cái rồi trôi bềng xuống hạ lưu.

Đình Bất Tử lại quát lên khoái chí :

Tiêu Thập ! Đi lên đâu Bích Loa nghe !

Hai bà chúa ngươi vẻ cả thẳng lối kia mà, chẳng ta lên đó chơi mấy bữa cho vui.

Mụ già hiểu sắc run lên nói :

— Không đi ! Ta thà chết thì thôi chứ không chịu đặt chân lên cái đảo quỉ đó.

Đình bất Tử bảo :

— Lên đó mấy bữa thì đã sợ gì ?

Nước sông chảy cuồn cuộn, sóng vỗ bì bõm nước bên thuyền tung tóc !

Thạch phá Thiên nhìn theo tin mắt của Đình bất Tử thấy vệ phía trước mé hữu trong lòng sông hiện ra một ngọn núi xanh biếc. Ngọn núi nầy trên nhọn dưới tròn, quả nhiên giống như con ốc thì chẳng nghỉ ngay : Đảo Hàn là đảo Bích Loa.

Đình bất Tử quay lại bảo lão đạo :

— Ấp thuyền vào bờ bảo đảo kia, Lái đò vâng lời.

Đình bất Tử cứu xuống cầm lấy chiếc neo sắt đóng ở đầu thuyền Lão cho cho thuyền vào gần rồi liệng mỏ neo lên đảo.

Thạch phá Thiên nói :

— Lão già tử ! Thái thái đây đã không mu ăn đến nhà lão gia thì hà tất lão...

Chẳng đợi dứt lời, đột nhiên mụ già đứng phắc dậy thò tay ra ôm lấy thiếu nữ nhảy xuống sông.

Đình bất Tử vội la l

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Số 40

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

HỒI 13

Hồng lâu chủ nhân

Đầu cầu bên kia, Tử Hải Lăng Đăng Khách cầm đầu bọn cao thủ Kim Nguyệt Minh đang nhìn chăng đăm đăm. Chàng tự hỏi

— La thiệt ! Sao bọn chưa qua cầu để hạ sát mình ?

Chàng thế trở minh thì thấy đau đớn vô cùng, tứ chi bải hoải. Toàn thân nhũng ra không còn một chút sức lực nào nữa.

Phi Kiếm tưởng như minh đang nằm mơ, nhưng nhất thiết đều là sự thực, một sự thực rất khó hiểu. Bọn họ còn chờ gì hay còn e dè đều chi mà chưa ha thủ ? Như chợt nhớ ra điều gì, chàng tậm bậm :

— A phải rồi ! Tử Hải Lăng Đăng Khách đã nói một câu : « Đừng để gà qua cầu... » Nhưng câu này có ý nghĩa gì ? Sao Âm Hồn Bất Tán lại nhắc mình chay về phía bắc ?

Hay lão biết...

— Nghĩ tới Âm Hồn Bất Tán lại hồi hận trong lòng. Chàng bỗ lượng tăm cần rút vì trước khi lão chết một khắc, chàng vẫn chưa hoàn toàn tin tay lão. Bây giờ chàng biết rõ lão thiệt không phải là người hai lòng thì đã chậm mất rồi. Nếu thuyết linh hồn trên thẻ gian quả là có thiệt thì vong hồn lão khó mà tiêu tan được.

Rồi chàng quyết định :

— Ta phải báo thù cho Âm Hồn Bất Tán, phải phanh thây Tử Hải Lăng Đăng Khách ra làm muôn đoạn. Nhưng tính đến chuyện báo thù liên tân lành mình có làm được chăng ?

Chàng chợt nhớ tới nữa dưới pho « Thiên khu bảo lục », Chàng chắc rằng phần nhiều nay ghi chép những môn võ công quân thế bao trùm cả vô lâm. Chàng đã luyện nữa trên pho nay nhưng chỉ nói về cân bản công phu và một Kiếm chiêu là « đâu tiên đoạn lưu». Chiêu nay đã hà sát được khăng Động Tử Kiếm và mấy tên Kim Nguyệt sư gia.

Phi Kiếm liên tưởng đến Lưỡng Nghi thư sinh và chàng cho là nữa dưới pho « thiên khu bảo lục » Không chừng ở trong tay gã cũng nên. Nếu chàng không sớm lấy về được, để gã luyện tập thành toàn thì....

Phi Kiếm nghĩ tới đây bất giác run lên. Mắt chàng bỗng nhìn thấy một tâm bia đá ở đầu cầu. Trên bia có khắc bốn chữ lớn: « Qua cầu là chết » :

Chàng liền tính ngộ : Sở dĩ đối phương không dám qua cầu là do người nhân nay và tại sao bọn Kim Nguyệt Minh không dám xâm phạm tới ?

Chàng đã qua cầu rồi không bị chết vì tay đối phương nhưng liệu có thoát khỏi tay người đã dựng bia cảm chăng ?

Phi Kiếm vừa nghĩ vừa quay đầu nhìn lại thì thấy ngay bên cạnh đầu cầu có một con đường trải đá vụn dẫn đến một khu rừng rậm.

Trong khu rừng có ám hiện một mái lầu hồng. Toà lầu nằm ngay ở bên đường đá vụn. Bây giờ chàng mới hiểu cái câu đá nay là do chủ nhân lầu hồng dựng lên để một mình ra vào chứ không phải là câu giao thông cho hành khách. nhờ vậy thì họ có quyền dựng bia cảm.

Phi Kiếm tự hỏi :

— Chủ nhân lầu hồng trong rừng kia là nhân vật thế nào ? Sao ý lại cấm người ngoài qua cầu một cách nghiêm khắc tân nhẫn đến thế ?

Chàng ý thức là sinh mạng mình bây giờ không thuộc về mình nữa. Mình sống hay chết sẽ chưa chắt định được.

Đột nhiên chàng nghe Tử Hải Lăng Đăng Khách đã khai các cao giọng nói vang sang :

— Tăng hộ phápKim Nguyệt Minh là Chức Thiên Thanh cố lội đi đặt lên chủ nhân lầu hồng rồi. Gã nay ngoại hiệu là Quát Mỗ Nhân, nhưng chưa rõ lai lịch. Gã là cựu địch với tệ minh. Vì thế mà tệ minh chả cần bắt gã. Liêu chủ nhân có thể khoan dung cho bản tọa bắt gã đựa về chăng ?

Phi Kiếm mảng thầm :

— Rõ ra giọng lưỡi mặt tên chó săn.

Bỗng thấy tiếng bước chân vội sau lưng chàng xa đi đến rồi dừng lại ở đầu cầu. Thoạt tiên Phi Kiếm trông thấy đôi hài thêu mũi nước biển. Chàng chưa rõ lai lịch. Gã thì thầy ông quần lót. Gã đây thao cùng áo đều một mầu tía lót. Sau cùng là bộ mặt sáng sủa nhưng tựa hồ bao phủ một làn sương mông.

Phi Kiếm tự hỏi :

— Nàng là ai ? có phải chính chủ nhân lầu hồng, hay là kẻ thuộc ha ?

Nữ lang áo tía lên tiếng hỏi chàng :

— Người là Quát mỗ Nhân ư ?

Phi Kiếm sau một lúc ngẩn xả hơi, tinh thần chàng khôi phục lại khá nhiều, nhưng thân thể vẫn còn rã rời. Chàng nghiến răng chống tay xuống đất, phải vất vả lắm mới đứng lên được, đối diện với nữ lang áo tía đung nhan thoát tục. Nàng ước chừng mười sáu mười bảy tuổi. Đẹp thì đẹp thiệt, nhưng mắt lành lùng như sương thu. Chàng chập tay nói :

— Chính là tại ha. Xin hỏi....

Nữ lang áo tía không để chàng nói hết câu đã lạnh lùng ngắt lời :

— Người đã biết qui cô chăng nay thế nào chưa ?

Phi Kiếm thân nhiên hỏi lại :

— Qui cô làm sao ?

— Người chưa nhìn thấy bia cảm ư ?

— Tại ha thấy rồi

— Vậy là người yêu tâm nhâm mắt chứ ?...

Bên tai ngực nhà nhân rồi đơ khẽ nó thì thế oan đập xuống đầu Phi Kiếm.

Phi Kiếm từ lúc phát hiện tâm bia cảm đã quyết định chủ ý nên không lộ vẻ sợ hãi. Chàng lạnh lùng nói :

— Trước khi chết tại ha hy vọng được biết danh hiệu chủ nhân chốn nầy ?

Nữ lang lững tỉ đáp :

— Ta tưởng người có biết cũng bằng thừa.

Phi Kiếm bình tĩnh nói :

— Mặt mang về tay ai mà không được biết thì thật là một điều rất tân nhã.

— Người cứ chịu chết đi là hơn. Danh hiệu chủ nhân không nói với một ai hết.

Phi Kiếm đưa mắt nhìn vòm trời xanh ngắt sạch lâu lâu. Chàng cất tiếng nói mà không biểu lộ một ý nghĩa gì hết.

— Vậy cô nương ha thủ đi.

— Người quả là con người mau lẹ.

— Tại ha quyết chẳng nán nỉ xin ai thì mang.

(CÒN NỮA)

◆ XUÂN TÔNG phỏng tác

(Số 40)

CHƯƠNG HAI

Mồ không xác ?

Con số nhân viên bao vây căn nhà rồi cũng bị chủ Phây bày mưu bắt trọn 5 công người lý do đã kể.

Sau cái vụ nầy Thủ Tướng đã điều khiển bạn Chủ Phây.

Bởi lý do ấy chủ Phây không có ngăn sự « giám hay phân giám » điệp hai cơ sở nầy đến lẽ thuộc vào Phủ Thủ tướng

Sở Công an chỉ giới hạn hoạt động trong phạm vi nếu có ai khiếu nại về bắt cư trường hợp nào cũng phải báo cáo cho sở phân giám miền Đông hay liền.

Phủ Tổng tướng cũng ra một lịnh cho sở công an không được thao dài hàng «Hồng Minh» nữa.

Đoàn Mạnh tức F.13 được đặc trách điều khiển tổ đặc biệt ở nắm trọn quyền quyết định trong vụ «Hồng Minh» cũng như theo dõi các hoạt động liên hệ đến vụ «Buồn xác chết» và chỉ tướng tỉnh lên Phủ Thủ tướng mà thôi.

Nghĩa là sau một thời gian bị lộn xộn vì hoạt động của quá nhiều cơ quan an ninh nên đã vô hình chung tạo ra cho địch một thế hết sức lợi do đó sự thiệt hại của chánh quyền bị tổn hại khá nặng nề, trong khi tổ chức của địch lại không bị hề hấn gì cả.

Mai chi cũng biết rõ vai trò của mình cũng không che được mắt Chủ Phây nhưng biết làm sao hơn khi bị cấp trên chỉ định.

Khổ cho Mai Chi hơn nữa là khi bị sở phân giám miền Đông bắt theo dõi hoạt động của hàng «Hồng Minh», khi thì bị bắt về « nâng vang » ở Hương lộ số 11... nghĩa là trong công tác trực tiếp như phái... ngồi với anh Tiệp, phải tiếp bác sĩ Trần Huy, mà Mai Chi vẫn chẳng hiểu một chút gì về công việc của mình cả.

Tổ chức phân giám miền Đông quá đã tới mức độ kỹ thuật vô cao vừa tinh xảo, vừa khoa học, khiến ngay nhân viên hoạt động mà vẫn không thấu đáo được mực tiêu của sở.

Con biết bao nhiêu sự việc lạm: cho Mai Chi phải điền đầu như vai trò của Vô Hùng của A 3 (không biết có chết thật hay không) của chủ Phây, của Bác sĩ Nguyễn Hồ, của Bác sĩ Trần Huy, của anh Tiệp tùy phái Bình viện Đô Thành kiểm tinh báo viên v.v..

Mai Chi lại nghĩ đến mẹ mình lác nay không biết ra sao, nhưt là ở khi bà nhận được thư bắt mang số tiền 500.000 đồng để chuộc con?

Mai Chi cũng nghĩ cũng hoàng mang thêm vì biết rằng cuộc đời, đời sống của chính mình, kể từ giờ phút giao phó cho Sở phân giám cũng không của là của mình nữa.

Cô một đêm thro Chủ Phây đi công tác đặc biệt tại đường Lê văn Duyệt rồi bắt được F.13 một điệp viên của Phủ Thủ Tướng. Chủ Phây lại đem điệp viên nầy trao trả cho Chánh quyền Trung ương khiến Mai Chi lại càng như bị vào «mê hồn trận» vậy.

Càng vào sâu lại càng mù mịt.

Nay nhắc lại vụ Bác sĩ Nguyễn Hồ bị bọn 3 người tự nhận là nhân viên đặc biệt của Phủ Thủ Tướng mang xe «Mercedes» đến tận Quán y viện cướp xác mang đi một cách táo bạo.

Chiếc xe «Mercedes» màu đen ấy đã chạy thẳng vào Tòa Đại Sứ Pháp. Viên Công An của VN có phận sự canh gác ở đây nhìn thấy bèn báo cáo gấp về Trung Ương.

Và cũng ngay ngày hôm ấy Thiếu Tá Quân y Phó cũng đánh điện thoại vào Phủ Thủ Tướng báo cáo vụ bắt các Bác sĩ Nguyễn Hồ.

Ngay đêm ấy hội đồng. Nội các đã mật họp trong phạm vi Thư họp nghĩa là Thủ Tướng với viên phụ tá Thủ Tướng cùng các Trưởng sở an ninh nội vụ ngoại địa...

Vấn đề thảo luận được đặt ra là không một giá với bất cứ hiện pháp nào phải cướp lại bác sĩ Nguyễn Hồ sống hay chết.

Sở dĩ phải đặt vấn đề như vậy là vì Ông Trưởng sở phân giám đã cho Thủ Tướng biết một tin hết sức bí mật :

Cũng thừa phái minh siêu đẳng ấy đã được cất giữ ngay trong nhà bác sĩ, điều mà chính đương sự cũng hay biết.

Thủ Tướng đã ra khẩu lịnh như sau !

— Các viên Trưởng sở an ninh Nội vụ ngoại địa phải hoạt động ngay, vì theo báo cáo một thì Tòa Đại sứ Pháp hiện là mục tiêu thứ nhất phải canh chừng.

(CÒN NỮA)

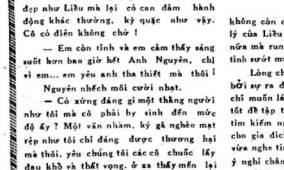

✤ Truyện dài tình cảm của SÍ TRUNG

(Số 40)

CHƯƠNG II

Nguyên cúi xuống nghiêm giọng hỏi :

— Cô định thay thế Hương làm người yêu của tôi ?

Liễu nói nhẹ qua hồi trớ.

— Em mong anh... cho phép em !

Nguyên chép miệng thở dài :

— Thật vô lý hết sức ! tôi chưa thấy trên đời nay cơ một người con gái nào đẹp như Liễu mà lại có can đảm hành động khác thường, kỳ quặc như vậy. Cô có điên không chứ !

— Em còn tính và em cảm thấy sáng suốt hơn bao giờ hết Anh Nguyên, chỉ vì em... em yêu anh tha thiết mà thôi !

Nguyên nhếch môi cười nhạt.

— Có xứng đáng gì một thằng người như tôi mà cô phải hy sinh đến mức độ ấy ? Một văn nhân, kỹ gả nghèo mạt rệp như tôi chỉ đáng được thương hại mà thôi, yêu chúng tôi các cô chẳng lấy đau khổ và thất vọng. ở xa thấy mến lại gần khó thương lắm cô Liễu à !

Liễu vẫn chưa chịu buông rơi nguyên ước của mình. Nguyên cảng tử chối càng xử tệ với mình, càng càng thấy yêu chàng tha thiết. Nàng ngước lên nhìn Nguyên bằng đôi mắt điên dại :

— Nhưng em bằng lòng với số phận làm vợ một văn nhân kỹ gả như Anh. Em có thâm can bám chịu đựng sự nghèo đói, khổ sở. Anh là... lẽ sống của... đời em !

Nguyên chán nản quá sức rồi ! chàng không còn có thể chịu đựng được sự vô lý của Liễu nữa ! Chàng cảm tâm trí đâu nữa mà rung động, xúc cảm trước tâm tình xót mướt của Liễu ?!

Lòng chàng hiện đang bị thiêu đốt bởi sự ra đi biến biệt của Hương. Chàng chỉ muốn lánh mặt Liễu càng sớm càng tốt để tập trung tâm trí vào công cuộc tìm kiếm người yêu đem về giao trả lại cho gia đình nàng. Ngay sau phút đầu vừa nghe tin Hương bỏ đi, chàng đã có ý nghĩ chân thành đó rồi.

Chàng hiểu rất nhanh rằng một khi Hương bỏ nhà trốn đi đột ngột như vậy thì chắc chắn thế nào gia đình nàng cũng sẽ tìm hiểu nguyên nhân đã xui khiến nàng hành động tàu bạo liều lĩnh. Rồi dò người ta sẽ biết được mối tình tuyệt vọng của nàng và chàng sẽ là mục tiêu để cho cha mẹ, anh em nàng tao tháng đinh ba đáo nhọn tới.

Bây giờ, muốn tránh khỏi sắn cuộc đuổi của Liễu, chàng chỉ còn biết dùng đến một giải pháp khả thông thường nầy.

Nguyên nhìn đã lừa vào đôi mắt oan lệ của Liễu, cất giọng sắc bén:

— Cô Liễu ! cô đừng làm tôi phải hiểu lầm cô một cách đáng tiếc !

Liễu cúi đầu, khẽ bảo :

— Anh muốn biểu lầm em thế nào cũng được hết. Em sẵng sàng chịu đựng đây !

Nguyên liền nhìn tung vào mặt Liễu trái nhỏ cố cứng phá mánh liệt nhớt :

— Cô Liễu, tôi chưa từng thấy ai làm chuyện trái ngược như cô hết, không bao giờ có chuyện cội tim trâu lạ đời như cô đang làm đây. cô không biết nhục sao cô Liễu ?

Tự ái được nâng đề nên, đôn ép ngay từ phác đầu bị Nguyên tự tuyệt rồi hãy giữ không còn sức chịu đựng nữa. Nó bùng nổ thro dợt tấn công ác liệt tàn nhẫn của Nguyên.

Liễu xám mặt, trừng mắt nhìn Nguyên đầm đầm: Nguyên không chút nao núng đánh bồi thêm một đá chí tử vào tự ái của nàng !

— Liễu tiếng tính tôi như khiến tôi ở cảm giác như đang lạc bước vào một lầng chính hằng !

Như tiếng vừa đánh ngang tai, như bom đổ vừa bị phá vỡ bờ, như con hổ bị thợ rừng đánh thức và như giông tố từ trùng dương ở ạt thổi vào lục địa, Liễu xốc tới tất mạnh vào mặt Nguyên, quát lên :

— Anh khốn mạn lắm ! Anh sẽ phải trả sự...lâm nhục tôi hôm nay bằng một giá rất đắt.

(còn nữa)

— Số 40 —

◆ thâm tình thirl đa của hoài điệp tử

CHƯƠNG BA

Những tầng nhà của một biệt sảng đẹp trên bắt bát chót chang vườn đường phố. Chơi dong Nhà cảm nhận có người đuổi theo sau lưng anh. Điều lạ ! Nhà bước chậm lại, e để quan sát phía sau thật nhạy cảm, anh nghe sót rượt một chút bồi linh cảm,đúng có bốn thanh niên nhắm về anh ! mau tới nơi chăng.

Hiện tượng gì đây ? Nhà trực giác một điều không lành. Những ngã đường gian nhau ở đầy toàn nẩng. Nhà lo la nhưng không kiếm được đường trước mặt nào có đông người.

Bốn thanh niên lạ đã theo kịp Nhà. Dường như họ tử quán nước lác nầy đi ra.

Hai trong số bốn gã đi lướt lên, qua mặt Nhà. Cả hai đều ngoái lại nhìn chăng nào anh, cái nhìn thống oán anh, cái nhìn thách thức, gây hấn.

Nhà đặn lòng qui vàng là phải lo phòng bị. Quả vậy, hai gã phía trước anh đường lại đột ngột. Mặt trong hai gã đi, cả đầu cạo trọc, dường như mới từ nhà tù ra. Gã đầu trọc sẵn tới Nhà :

— Ê, nghe nói anh trâm ở Xóm Chiếu lắm phải không ?

Đáng là giọng điệu của kẻ muốn sanh sự. Nhà phân nhận lại vị trí đnh. Đáng thật anh đã bị bọn họ bao vây, hai gã trước mặt nó, hai gã sau lưng. Nếu có chuyện xảy ra. Nhà biết ngay là anh sẽ khó thoát nếu không có sức hộ được lí nhiết là một tên trong bọn.

Vẫn không là mẫu người ham thích những cuộc tranh phần đổ máu tất nhiên Nhà ngại lắm mọi chuyện có thể đưa đến xô xát. Anh nhận thấy nhiều những kẻ cần đỡ, đã không là điều có thể làm cho anh tốt nhọc. Nhà :

— Cả lẽ anh nhìn lầm người. Tôi chưa bao giờ ở Xóm Chiếu, nhưt là không hề gây cần nói ai.

Gã đầu trọc nhe răng cười nói gã áo xanh đứng gần nhứt :

— Nó giản mặt với mình mấy.

Gã áo xanh :

— Tôi thấy gì, đứng mặt tà mà. Đếp đi !

Sau lưng Nhà có tiếng hô :

— Đếp ! Thịt mẹ nó đi, nói gì !

Cùng lúc, Nhà tiến công bốn đầu. Nhưng cái đấm, những nắm tay bỗ xuống đầu, xuống oai, cả mặt anh. Sẵn sàng phòng bị nhưng, không thể nào Nhà gạt đỡ cho kịp. Anh bị đấm đá tới bụi, chẳng chỉ trong mọi khó khăn của người bị đàn áp đó.

Sức khoẻ chỉ có thể giúp Nhà chịu đựng được những đòn nặng. Tinh thế hiện tại không cho anh thắng được trong bất cứ cái vùng lên phản công nào.

Mặt bên mũi Nhà đã bầm tím, mũi anh bị dập, sưt máu. Ở oai Nhà cũng ê ẩm ra. Nhiều lần anh chậm nên sượt ngã. Nhà rất lo nếu anh bị ngã xuống. Cái thức thứ đó đáng thời sẽ đem ngay đại công đã cho anh. Nhà cố gắng, cố gắng tăng giảp phải mặt giữ thăng bằng. May làm sao, gã áo xanh bị anh đấm đúng nên mũi. Gã bưng lấy mặt, lượng chạng lui ra. Được hồ mặt phía. Nhà đúng tận lực trang lần phản công kế tiếp đi... thoát chạy.

Đúng lúc một chiếc taxi trờ tới. Xe tự động ngừng lên kia đường. Nhà thoác qua mau.

Dường như sớm hiểu chuyện, cửa taxi sẵn sàng mở. Nhà leo lên hết hà nhưng, ba gã còn lại không đuổi theo. Gã đầu trọc lên tiếng :

— Cần gặp nữa nghe bạn. Bốn giờ bốn đi !

Người lái taxi nhìn cả kiếng chiếu hậu :

— Nhà thương hồi cũng ?

Nhà lau đầu máu ở mặt :

— Không sao Ông. Cho tôi về đường Vũ Tánh.

Người lái taxi cả điệu tức bực :

— Chơi lớn quá. Bạn bốn mạng nầy đánh mệt thiệt là hên ! Cậu cần 1 trinh Cảnh sát để có dịp người ta tiêm thêm thôi.

Thái không cần lắm,ông. Không biết tại mà đang thù tôi gì đó, không nên chọc ky thêm nữa.

— Cậu nhận nhục nếp chi cho hộ được nước lâm giả thêm thôi.

— Thưa không sao. Tôi không thoa gì cho hộ suy nghĩ lại.

(CÒN NỮA)

GIỌT LỆ ĐÊM TÂN HÔN

● của LAN SƯƠNG

Số 18 (Phỏng tác theo truyện của Mary E. Fortune)

— Hay lắm ! Cô cứ nói. Và nên nhớ rằng tôi là bạn cô từ giờ phút nầy, không phải là một người thay cô đứng sự tôi hoặc tội cô.

Cô nói hay nói hết tâm trạng cho tôi nghe có lẽ tôi sẽ thương cô như thương một đứa em gái lỗ đại...

Lý đau đớn quá :

— Anh hiểu lắm em nhiều quá ! Mỗi một câu em nói, là một lần anh hiểu em...

Nức nở, Lý không nói được hết lời.

— Tôi chờ đợi đây. Cô Lý ! Hãy nói cho tôi nghe đi.

— Tội nghiệm em. Anh Hưng oi! Chết mất! có lẽ em chết mất. Tại sao thượng đế lại đưa em đến hoàn cảnh nầy! Tại sao trước đây anh ngó ngàng tới em làm gì ! Đêm tân hôn!

Tôi ơi. Em có ngờ đâu là đêm chôn vùi tất cả những mơ ước từ bấy lâu nay.

— Hừng... tiếc làm gì ! Tôi không muốn gạt lừa cô. Vì đêm tân hôn nầy có đã anh đợi tôi cũng sẽ tiêu thương nhiều. Riêng cô thì...

— Em thì sao ? Em thì không đáng kể chứ gì ! Trời ơi. Cuộc đời biết bao nhiêu đóa đau, biết bao nhiêu chuyện ngang trái mà một người con gái như em không tội tình gì.

— Cô đừng chối bỏ tội lỗi ! Một người mẹ nên còn sự sinh vào Cô nhi Viện để thanh toán một hận tình là vô nhân đạo là tội lỗi ghê ghớm sao cô lại không cho đó là một hành động tội lỗi ?!

Nếu cô nói việc lâm đó không có tội lỗi gì cả thì tôi càng ghê tởm cô hơn...

— Anh Hưng ! Em chết mất ! em không thể nói cho anh nghe được tất cả câu khúc. Vì em đã có một lời hứa danh dự.

— A ! Cái đó là quyền của cô. Tôi đau cô là một quan tâm đến hai tôi có một sự công khai người ý muốn của cô. Tôi chỉ yêu cầu, cô không thể, thì thôi. Cô sao đâu. Nhưng cô nên nhớn là cô bà đưa hết đó vào cô nhi viện ?

Uc quá Lý nói mạnh :

— Phải ! Cô nhi viện là nơi tôi đã...

— Ô ! Vậy mà nay giờ cô tốn nhiều nước mắt, cô gắng chối quanh làm gì. Tôi cô lầm. Tâm trạng đó cũng là tâm trạng chung, ai cũng phải có phản ứng tâm lý như vậy nếu lâm vào hoàn cảnh như cô đêm nay.

Hưng ngã người ra thành ghế đối mặt lo đó nhìn khói thuốc lá quyện tan trước mặt như ảo ảnh của đêm tân hôn tan trong khoảnh khắc.

— Tôi lầm ! Cô Lý. Cô đừng trông rằng chỉ có cô đau đớn trong giờ phút nầy. Vâng ! Chính tôi cũng đau khổ như cô, vì tôi cũng thay vào người cô. Từ mấy ngày qua, tôi đã thao thức, bồn chồn nóng nảy đợi...đêm tân hôn nầy. Tôi đã tưởng tượng rất nhiều về những sự yêu đương nồng nàn và sôi nổi với cô trong đêm nay.

Tôi nghĩ đến mọi cách làm cho cô quên đi những đau đớn tình yêu đầy lạc thú đó mặt người chồng đã hết lòng yêu cô, phụng sự cô từ đêm nay cho đến một ngày là một đêm cô đợi chờ. Thế vậy ! Tôi đang đau đớn ở chỗ như cô...

Lý đau khổ cực độ, ngước lên nói với Hưng :

— Anh Hưng ! Em chết mất. Lời hứa lại của anh như nhắc đau đớn thêm vào tim em. Thật là oan cho em...

— Oan ở ? Cô không có cách gì mình oan được sao ? Thôi, đừng buồn. Chúng ta hãy bình tĩnh mà giải quyết trong sự thông cảm với nhau hơn.

— Anh Hưng ! Anh hãy giết em đi, nếu anh thấy em không xứng đáng là vợ anh, nếu em là một kẻ...

(Còn nữa)

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 40

6.

Thuần bỗng nhiên cúi xuống nhìn mình. Một sự so sánh làm thâm nhẹ ra : Thuần không khỏi buồn buồn vì mình có vẻ quê mùa quá, ăn mặc dân dã, tóc dành bím, làm sao bằng được với người ta ?

Theo sự chỉ dẫn của Thủy, chiếc tắc xi vừa rẽ rẽ cập vỉa lề, cô gái đã la lên :

— Kia kìa... họ tới ra kìa... khoan khoan xuống xe đã, coi họ làm sao ?

Anh tài sẽ biết là gặp mối bắt ghen, nên nhìn vào kiểng chiếu hậu, cười chúm chím. Thuần sầu lo ngại vào tay, trách nhỏ :

— Làm cái gì kỳ vậy ?

Thủy nhăn răng cười, mắt vẫn nhìn tới trước, miệng cản đến :

— Bác Tài, bác thấy hai người vừa leo lên xe vespa đó không ? Bác cho xe theo họ giùm tôi nghen...

Đôi thanh niên thật xứng đôi vừa vô tình, nhờ máy vespa cho xe chạy. Người con gái ngồi phía sau thật kiểu cách, mặc jupe đen, áo Chemise ca-rô đỏ, làm nổi bật lên da trắng mịn màn. Thanh niên là Thành, chàng lái xe vespa thì Sài Gòn.

Ngồi thảng nay, chàng đã nhận thật nhiều tin gọi Hoa về, vẫn không thấy tăm hơi. Vừa đây, Thành được người quen cho biết sự chồng Hoa lén đến tiền ấy, không ở tại đó, mà lại đưa nhau đi đâu không ai biết.

Thành thật buồn, chàng cảm thấy mình có lỗi với ông Phát nhiều quá, nên rồi bỏ đi lang thang không muốn gặp ai cả.

Chiều nay chàng đang lòng thông trên đường thì gặp thiếu nữ nầy. Dung, sáng là cô y tá của Bệnh viện Đồn Đất, có đôi mắt trên đen và lên da trắng như bông bưởi. Họ ngờ ngàn qua ít phút rồi ý tưởng cười với nhau.

Thiếu nữ hỏi nhân chơn, kiểu cách :

— Ông nhận ra tôi không ?

Thành vui vẻ :

— Có, tôi nhận ra cô ngay, nhưng xin lỗi tôi...

Thiếu nữ cười thật xinh đôi môi mọng đỏ ươn ướt hàm răng trắng xinh tươi.

— Dung... cô ông thì tôi biết tên rồi.

Thành bị mê hoặc ngay trước sắc đẹp tuyệt trần của cô gái. Trong một phút chàng cảm thấy quên tất cả mọi việc, và nghĩ rằng nếu chiều nay mình không giữ được cô gái nầy sẽ không còn dịp nào mong hơn nữa, mà cũng sẽ tiếc rẻ chăng ?.

Vì vậy nên Thành vội tìm cách giữ cô gái :

— Chiều nay chắc cô rảnh ?

— Dạ, em rảnh tử bây giờ cho đến mốt lận

— Hay quá, tôi cũng đang không có việc gì làm.. nếu cô vui lòng, tôi xin phép mời cô !

Dung chúm môi cười mắt chớp lia.

— Ông khách sáo quá ! Ta là bạn mau mà.

Từ phút đó hy quên bên nhau như không lhể nào rời xa nhau được nữa. Câu chuyện của họ tại rất hợp nhau, hình như hai tâm hồn đã chờ đợi nhau từ lâu rồi, từ thuở nào.

Dung thật là tuyệt diệu về đẹp của nàng cảng nhìn cảng say mê và bị cuống hết. Trong câu chuyện Dung lại lịch duyệt khiến Thành là làm mất lòng Thành một mảy nhỏ.

Đôi mối mộng đã chôm lại thật có duyên, Dung khôi đâu câu chuyện tâm sự :

— Em buồn lắm, ông ta cũng là một người lịch sự, ba mà em cũng bằng lòng ông ta. Chẳ trách thì em không chê trách vào điểm nào được. Nhưng ngày một điều ông ta là người ngoại quốc.

Thành trầm ngâm :

— Ông ta là bác sĩ tại bệnh viện, em đang làm ?

Dung đáp nhỏ :

— Dạ...

— Người nước nào thì cũng có sao đâu. Nếu người ta tốt và nghĩ đến mình, biết điều phải trái, anh thấy Dung không nên từ chối !

Dung bỗng hỏi :

— Cha anh thì sao ?

— Anh... ...

Thanh niên nãy có vẻ do dự không sao trả lời xuống được. Dứt khoát mà nói rằng mình không nghĩ đến Dung thì uổng quá, mà đem bằng thiêm thì nghĩ sao về Thuần. Đến ông cô lẽ khó ai bảo rằng mình chung thủy và chỉ nghĩ đến một người.

Thiếu nữ cứ xuống tay mày chiếc muỗng cà phê, có vẻ buồn buồn khi thấy Thành trả lời không suôi. Chàng trai hỏi nhỏ :

— Dung có vẻ không được vui...

Ngôn tay Dung kỳ cọ trên mặt bàn :

— Anh trả lời cho đo dự, nghĩa là anh không nghĩ chi đến Dung cả. Điều đó Dung lấy sao đâm đầu bài ?

Thành không thích nghĩ lôi thôi. Trong đầu chàng nào Thuần, nào Hoa, nhưt là Hoa chàng chưa biết giải quyết sao đây nên Thành nói liều một câu đưa đẩy :

— Anh không quyết định một việc gì khi anh chưa nghĩ chính chắn. Nhưt là tình cảm khó nói sao cho phải lẽng mình. hôm nay như thế nầy biết ngày mai có thay đổi chăng ? Sao chăng là không cứ để mặc cho thông tình cảm cuối tới, đến đâu liệu đó.

Thiếu nữ gượng cười :

— Vâng, sao không cứ để cho tình cảm cuốn đi. Thành thở dài :

— Ta đôi không khi thôi !

Họ mang nhau ra đường và vừa đóng lốc chiếc tắc xi của chị em Thuần chạy đến. Thành không hay biết gì cả vẫn thản nhiên chở Dung sau xe vespa của mình.

— Dung muốn đi đâu bây giờ ?

(CÒN TIẾP)

CHUYỆN... LÀNH MẠNH

TỬ KHÍ TRONG KHU D...

Số 17 ● Hồi ký của VĂN LƯƠNG

— Đứng lại.

Chuyện gì xảy ra? Tôi nghĩ như có điều gì lạ thường. Tất cả đều im lặng. Một người đi từ trước lên ra sau, miệng hỏi :

— Có gì đó ? Có gì đó ?

Không ai trả lời vì không biết chuyện gì xảy ra. Tôi cũng vậy.

— Đi !

Một khẩu lịnh kích khởi. Cả ngày tôi lại cái bước. Đi được một quãng khá xa, có tiếng quát phía sau lưng :

— Đứng lại.

— Gì đó ?

Tôi nghĩ bụng giữa chốn nầy làm gì có Tây phục kích mà...

Một người phía sau chạy lên :

— Cô Thâm đâu mất rồi.

Tôi giật mình, nhớ lại trong đoàn chỉ có cô gái xinh xinh mình đi để ý thấy bỗn chiều chưa kịp làm quen ấy mà.

— Đi lục chăng ?

Những chuyện đã hiển đường xa thường xảy ra chuyện đi « lục đục » thường. Vì cớ khi, người đi sau không đi ý người đi trước quanh con, mất hút, rồi không biết rẽ phía nào, cứ đi hoa tới là được.

Hoặc người đi sau vấp một mô nhỏ té nhào vì có nhiều cây rừng lá lớn ở dưới chân ai mà thấy, khi đứng dậy bị mất liên lạc, rồi quo quang trong đêm tối. Bởi vậy, những người đi đêm trong rừng thường đính một miếng lá lớn tính vào sau nón, hoặc sau lưng người đi trước để cho mình thấy sáng lên tính nhập nhằm mà đi theo khỏi sự bị lạc.

Nhưng đêm nay trời có trăng, tuy không sáng tỏ, cũng có thể cho thấy trong. Vì cớ khi, người đi sau không để ý người đi trước quanh con, mất hút, rồi không biết rẽ phía nào, cứ đi hoa tới là được nguy

Hiệp Khách Hành

(TIẾP THEO TRANG 2)

— Đy! đy! Thật là cố lắc!

Hiệu ái hại nói:

— Người ở trong động rồng nằm đâu tác làm ta đau quá chừng! Bông mụ oa lên một tiếng, nước trong miệng chảy ra khá nhiều.

Thiếu nữ bây giờ mới lên tiếng:

— Nhưng — Nhưng! nếu không được đại ca đây cứu cho, mà bà chúa mình lại không biết bơi lội thì lúc nầy... lác nầy...

Nàng nói tới đây miệng cũng ộc nước ra.

Mụ già nói:

— Thế ra gã tiểu tử nầy đã có ơn cứu mạng cho chúng ta. Vậy thì cái tội vô lễ ta cũng bỏ đi.

Thiếu nữ tươm tim cười nói:

— Gớp lúc quay cấp cứu người thì làm thế nào chẳng được? Dĩ nhiên cái đó chẳng nhưng chẳng nên trách đại ca đây, mà cho phải... ta ơn nữa mới hợp lý. nàng bị Thạch phá Thiên ôm ở trong lòng, bỗn mặt gần nhau trong gang tấc. Nhưng lúc nầy mà thì chuyện nhôn Tuyết ra phía khách, không giám nhìn thẳng vào mà chăng Cũ hai bà chúa thở nước ra xuống đầy cả người chàng. Nhưng toàn thân thì nước ra cũng hề chi. Thế mà cô bé cũng đó mặt lên vì tự cho mình như vậy là người vô ý.

Mụ già nói:

— Được rồi! Người đặt chúng ta xuống đây. Chỗ nầy là đảo Tử yên, cách bảo quái ở không xa mấy. cần phải đề phòng lão đến rắc rối.

Thạch phá Thiên vâng đa luôn mấy tiếng rồi đặt hai người xuống. Bỗng nghe sau bụi cây rạm có tiếng người nói:

— Chắc là thằng lỏi đó không chết đâu. Thế nào chúng ta cũng phải tìm cho thấy gã.

Thạch phá Thiên, giật mình kinh hãi, khẽ nói:

— Đình bắt Tử đuổi tới nơi rồi!

Chẳng lại ôm hai người lên chẳng lúi vào bụi rậm. ngồi yên không nhúc nhích.

Tiếng chân đám lên có không cùng là rụng bật lá những tiếng sột sạt. Hai người từ mé bên đi qua là một lão già và một thiếu nữ

(CÒN NỮA)

TIẾP THEO **D** TRANG 1

Lê MaNi và Bảo gia Lợi cũng có tin cố đến Mạc Tư Khoa.

Một người tin hão chính thức lnac truyền tại Mạc tư Khoa cho biết là các nhà lãnh đạo của với đảng Cộng sản Á châu cũng đã được mời đến hội đàm mật tại Mạc tư Khoa để tìm kiếm bàng đường lối nào có thể thống nhất các nỗ lực của Cộng Sản ở Việt Nam.

Thông tấn xã Tass của Nga sô đã nói có về các cuộc viếng thăm Mạc tư Khoa của các nhà lãnh đạo trên là «với lời mời của đảng Cộng sản và Chính phủ Nga sô.»

Nga sô đã không có lời giải thích rõ ràng về hội nghị bí mật nầy, tuy nhiên hội nghị nầy trùng hợp với đà cuộc tấn công càng ngày càng mạnh mẽ của Nga sô nhằm vào «các chiến thuật chia rẽ» của Trung cộng trong thế giới Cộng sản và việc nước nầy từ chối tham gia vào một nỗ lực chung tại Việt Nam.

Các nguồn tin thường thạo cho biết cuối tuần rồi các nhà lãnh đạo Cộng sản Đông Âu đã bội phản để đẩy đề thảo luận về một lời kêu gọi của Nga sô nhằm cùng lên án Trung Cộng.

Một bản tin của thông tấn xã Tass cho biết là Tổng Thống và và bộ trưởng Cuba đã đến Mạc tư Khoa và các tin tức cho biết là các nhà lãnh đạo các đảng Cộng Sản trên thế giới đã cùng đi với các bộ trưởng Ba Lan các nước liên bộ đã khiếu các chuyến viếu Tây phương ở Mạc tư Khoa ngục nhiều lượng.

Các chuyên viên nầy dự đoán rằng hội nghị nầy có nghĩa như là Nga sô dự định để nghị thành lập một đoàn quân chính thức hơn để liên kết viện trợ cho các lực lượng Cộng sản ở Việt Nam.

Các chuyên viên nầy cũng ghi nhận là các nhà lãnh đạo Cộng sản đã than phiền đề đặt mới đây về việc Trung Cộng đã phá hỏng các cố gắng chung của phe Cộng sản để viện trợ cho Bắc Việt.

TIẾP THEO **A** TRANG 1

Đại hội nay không cần thiết và không phải hợp với Hoàng.

— Vậy chư Đại Tăng Thống nên đồng uy quyền lãnh đạo tôi cao để khuyến khích qui vị Thượng tọa trong Hội đồng Viện Hóa Đạo trở lại hòa hợp với nhau trên tinh thần Phật pháp và trở về Việt Nam Quốc Tự làm việc như cũ ngõ hầu khôi phục lại uy tín của Giáo hội.

TIẾP THEO **H** TRANG 1

Một vài trường học ở vị trí thấp như trường Tư Thục Vinh Phong, trường Sơ Cấp Nhà Dài đã phải cho học sinh nghỉ học, vì con đường vào trường bị ngập nước.

Tuy nhiên, các đồng lúa không bị thiệt hại trừ một số hoa màu phụ như mía, sắn, khoai, rau cải bị ứng thủy.

Chánh quyền tỉnh và quận đã chuẩn bị mọi phương tiện cần thiết để giúp đỡ đồng bào tại các vùng bị ngập nước.

Muốn giúp đỡ

Phương tiện ăn học cho một em học sinh nghèo trường công trại hoặc giúp đỡ, hoặc tốn tiền để Đệ thất đến Đệ nhị. Viết thư kèm theo chứng chỉ học tính, gởi ông Minh 95 Gia Long, Saigon.

Chúng tôi nghe địa

(Tiếp theo trang 2)

IV.— Nếu Thanh Kim biết tìm một nhạc khí có thanh âm rõ rệt và là loại dễ luyện tập, trẻ lại, anh chẳng nghiên cứu, tìm học tính chất đặc biệt loại nhạc khí anh sử dụng. Vì thế, mỗi khi «bốc đồng nhạc sĩ» «hay chữ rộn rã» như loại đàn khảy.

Ác hại thay nó chẳng lành bằng loại đàn khảy thì làm sao bì được và lại thuật điều khiển của loại Hội Uy Cảm đã ràng buộc nặng nề cho nhạc sĩ rồi.

V.— Tuy là đàn 6 câu, nhưng nghe lại, Thanh Kim chỉ chơi độ 3 câu là...hết chữ đàn. Thế rồi, từ đó cứ quanh quẩn lựa tôi lui hay thừa dịp khảy «tẩu» «lại» chứ không nâng cung mạnh lực.

VI.— Tuy chơi loại đàn cả lạc, 6 dây, Thanh Kim chỉ điều khiển có 2 dây Mi La ra bốn, số còn lại anh chạy theo cách tự dụng Lực Huyền Cầm nên của mất đi nét là đặc biệt.

Ưu điểm

Đã vạch khuyết điểm, đề nhiều chúng tôi phải kể ưu điểm, bằng không có thể bị hiểu lầm đối với bạn Thanh Kim.

Chúng tôi nhìn nhận, nhạc sĩ luyện tập cung bậc rất «chín chắn». Mỗi khi vẻ bậc ĐÀI khiến thính giả phải... nín thở lặng nghe. Cũng như mỗi lần vẻ cung HỒ XÁN nhảy lối vừa nhịn nhàng vừa thăm thía Đó là đặt điểm Thanh Kim.. Và Thanh Kim nhỏ nét là lần thanh âm rõ rất khó luyện ấy đề thành công ngày nay.

Kết luận

Thanh Kim đầm nhiệm Hạ Uy Cảm: lần đầu tiên trong làng cổ nhạc và thành công với nhạc khí nầy Âm thanh là lướt và cao vút đã thu hút mạnh mẽ thính giả đủ thanh âm ấy chn... nghèo nàn, quanh đi quẩn lại bấy nhiêu.

Có lẽ khi luyện nhạc lúc nầy có với thính giả lúc ban đầu. Thanh K. xém tự mãn, đã rồi cứ đựng lên lối đường mòn mà bước.

Chúng tôi ước mong, nhạc sĩ T.K hãy nghiên cứu ở giây trên. đường chạy chữ lung tung như loại Lực Huyền hay Sến.

Đã bỏ công chuyên luyện nét là đừng nóc sắc bén. sao T.K lại cho chạy dua với Lực. H.? Nếu vậy thà bạn chơi L.H. còn hơn nhiều ?

Bài nầy viết khá dài, như thế bạn đọc biết rõ chúng tôi rất lưu tâm về tài năng mới (T.Kim) đưa và cổ nhạc có thêm phong phú thanh âm. Nhưng ước mong thanh âm ấy đừng tánh chất nhạc khí hơn tạo nhiều nét nhạc huyền điệu hơn là (trùng đi trùng lại) và đưa theo L.H. Nếu không khéo, tiếng đàn của T.K mau lâm nhàm chán khách mộ điệu.

H.Ý

Từ Út trà Ôn...

(TIẾP THEO TRANG 2)

bão chỉ khích trường ở đây là đầu «vui mừng» trước sự kiện nầy.

Còn lý do tiền bạc. Hữu Phước cho rằng anh cần ra đi, cần phải tìm quan kiếm đề trả nợ. Nợ nầy đâu phải anh mới có mang vòng mồ lúc gần đây mà đã có từ lâu nhưng anh đã mấy lần toan ra đi đề trả nợ đều bị tình cảm (Út có cho tốt đẹp) cầm chân lại ? Hơn nữa lương đem ở « Hướng mùa Thu » đâu có bao TM — TN bao nhiêu ? Do đó, chẳng ta thấy rằng vấn đề tiền bạc đã khiến Hữu Phước ra đi chỉ là một chuyện hết sức mơ hồ.

Chúng tôi nghĩ rằng, Hữu phước đã không suy nghĩ kỹ và có thể anh chọn lầm đất đứng. Điều đáng chú ý là cho đến nay, «Hướng mùa Thu không thay đổi khuynh hướng tuồng tích và lề lối trình diễn.

Là một diễn viên sử trường vẻ tuồng xã hội, lại gia nhập một đoàn hát chuyên diễn loại hương ca, mà sắc; là một diễn viên trầm tính với lối diễn tế nhị nay gia nhập một sân khấu có lối diễn ồ ạt đặt nặng hình thức hơn nghệ thuật liệu Hữu Phước sẽ thành công trong nghề nghiệp hay không ?

Câu trả lời chắc chắn nhứt là độ thời gian.

Nhưr: chúng tôi vô cùng e ngại.

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Ngày 20-10-1966—Trang 4

Kết Quả Xổ Số K.T.

(LOẠI 10C, CC, CCC, xổ ngày 18-10.66)

TRÚNG 2.00 $	27
TRÚNG 1.000 $	585
TRÚNG 2.000 $	879
TRÚNG 10.000 $	2.188 7.976

TRÚNG 20.000đ, các vé có số sau đây:

91.013 — 37.337 — 30.985
10.203 — 80.546 — 56.755

TRÚNG 100.000đ, các vé có số sau đây:

470.228 — 477.568 — 091.897
356.368 — 240.279

TRÚNG 200.000$ các vé có số sau đây:

478.173 — 973.145 — 339.287
881.135 — 541.972

Trúng hai triệu đồng số độc đắc:

940.097

TIẾP THEO **B** TRANG 1

Thời gian nhứt định cho nội quy

Đến điểm 58 vẻ Ủy ban thảo Hiến, các đại biểu người đề nghị 40, kể 45 trong khi UBSTNG ghi 25 vị. Vẻ các tiêu ban của nhiệm cũng đồng với thực trạng nước nhà, hầu việc thảo hiến chính xác hơn và nhứt thời rồi mấy vị âm bà Xã đưa 2 đề nghị :

1) Q.H có nên ấn định thời gian nhứt định hoàn thành nội quy không ?

2) Dân biểu muốn phát triển ý kiến nên có một tâm bảng ghi số đưa lên đề Ban chủ tọa đề nghị.

Kết quả cuộc biểu quyết : Ủy ban thảo hiến gồm 40 vị và số 40 ông nầy sẽ đó các khối đề 1-3, số còn lại sẽ bầu, trừ các dân biểu vẫn phòng không được ở trong các ủy ban.

Lập khối không hợp lòng dân

Vẻ thứ thảo hầu cv vì đã có đề nghị một số nhơn viên ủy ban được các khối đề cử vào, nên dân biểu Đinh văn Quý (Tuyên Đức) lên diễn đàn mạnh tiếng hỏi tại sao lại nói khối nầy khối nọ và ông hỏi lập khối để làm gì ? Theo ông, 117 dân biểu chỉ là một khối duy nhứt mà thôi, vì dân bầu lên để làm Hiến Pháp thì phải nó lực làm việc đó. Lập khối nầy nọ là không hợp lòng dân.

Mạ lị khối ?

Lời phát biểu của ông Quý từ nhiều dân biểu phản đối vì họ cho rằng cần có khối để xanh hoạt chung với nhau và nhờ đó cuộc bàn cãi ở nghị trường sẽ đỡ dang dở. Riêng ông Lý qui Chung cho lời nói của ông Quý là mạ lị những người lập khối.

Buổi họp sáng kết thúc lúc 12 giờ

Phiên họp chiều

Phiên họp chiều của Q.H. tái nhóm lúc 16 giờ có mặt 80 dân biểu. Vắng mặt 37 vị. Sau khi chúng qua vài điều không quan trọng. Q.H thảo luận đến thành phần của Ủy Ban Dân ý và nhiệm vụ của Ủy ban nầy.

Đến đây Ông Phạm đình Hương lên diễn đàn ngỏ lời rằng Ủy Ban Dân ý là mị dân và ông nghi ngờ kết quả của Ủy ban nầy.

Ông Nguyễn cao Kiến lại trở lên mắy vẻ ảnh hưởng của dân biểu về việc cần ích phải có ủy ban Dân ý, thảo thiệp thác mắc để giải quyết cho đồng bào vì theo ông ở tình tuy đã có các Hội Đồng Tỉnh nhưng các HĐ đó không đã can đảm can thiệp chuyện. Ông Kiến đề nghị nên cách cung hóa nguyên tắc, mác đầu là QHLH, nhưng Q. H phải phục vụ thiết thực cho dân chúng theo sự mong mãi của họ.

Ông Nguyễn văn Sang ông hỏi đề nghị của ông Kiến nói Q.H đem ánh sáng cũng lệ về nông thôn, đồng thời ông phân đối ý kiến của ông Hương nói D.B.D.Y là mị dân và nghị ngờ kết quả của nó.

Dân biểu xuất ngoại

Vẻ điều thảo thiệp ý kiến về thể chế của H.P, ông Lê Tài Hòa nói rằng chẳng những gom góp ý kiến của nhân dân mà dân biểu nếu cần phải xuất ngoại để thu nhặt ý kiến hay học về Hiến Pháp ở ngoại quốc. Đồng thời ông cũng đề nghị cho dân chúng gởi thơ góp ý với Ủy Ban Dân Y biết đến cả.

Kết quả biểu quyết : UBDY gồm 25 vị.

Q.H. nên nghe Hành phạt thuyết trình

Sau khi thảng qua điều 65, sang điều 66 của chương 8 về thủ tục Lập Hiến, ông Phan quang Đán phát biểu ý kiến về thể thức biểu quyết về những vấn đề liên quan tới Hiến pháp thay vì với đa số quá đán, ông đề nghị vòng đầu 2/3, vòng nhì quá bán tổng số, và ông lưu ý Q.H về điều 20 của SLZU66.

Ông Nguyễn văn Sâm đề nghị trước khi thảo luận, Q.H nên nghe Hành Pháp thuyết trình về hành phạt đặc biệt của đất nước, nghe Ủy Ban Dân ý trình bày về nguyên vọng của dân chúng và Ủy Ban T.T và bảo chủ thuyết trình những ý kiến của Ủy ban ấy thâu thập.

Ông Thích Sung thì nói rằng ra mười cử các đại biểu đã có sẵn trong ở một thể chế cho Hiến Pháp rồi và chúng mọ sẽ trình bày trước Q.H. thì sao còn cho đợi nữa, Vậy theo ông Sung, UBSTNG đã thâu thập nhiều rồi và muốn dành cho các dân biểu thảo luận các nét chính trước khi bàu Ủy ban thảo hiến.

Ông Nguyễn văn Ngài đề nghị về thủ tục thảo hiến, QH nên bắt đầu nghiên cứu thực trạng của xã hội, bắt đầu nghe các gió là nguyện vọng của nhơn dân chứ không phương thức thảo mãn nhu ước v.v...

Không nghe chỉ thị ai cả.

Đến đây ông Dân biểu Quảng Tín lên diễn đàn để phát biểu và đề nghị của ông Sâm là nên nghe Hành Phạp thuyết trình, ông nói QH nầy không nghe chỉ thị ai cả và không bị ràng buộc bởi bất cứ một văn kiện nào. Thế là ông Sâm lên nói rõ lại là ông chỉ đề nghị QH nên nghe đề nơi tâm nguyện vọng của dân chứ không nói theo chỉ thị v.v...

Thuyết trình viên của UBSTNG thì nói rằng, Ủy Ban đề nghị trước khi có U.B.T.H.P.H của chúng thuận những nét chính của Hiến Pháp trương lai để khỏi mất thời giờ về sau. vì nếu gian cho UBTH rồi sau đó lại bắt đầng ý kiến về thể chế do ý ban nầy đưa ra thì sao.

Ông Trần thế Minh lại phản đối

Dân biểu Trần thế Minh lên là to « tôi phản đối lập luận bảo vệ bản dự thảo của thuyết trình viên vì đây là bản nội quy chứ không phải Hiến Pháp mà ghi nơiđơn vào đó.

Kế tiếp ông Minh là « tôi phản đối » Ông Thích Sung nói rằng là người trong UBSTNG lại không ngồi chung với UB, mà ngồi «trên» kia» ấn lên phải biểu ý kiến thay cho UB như « mẹ bắt con khóc »

Chót hết Ông Minh đề nghị bỏ cả chương 8.

Đáp lại, Ông T.T.V Trương tiến Đạt bài ràng, nội quy của QHLH mà không nói Lập Hiến thì nói cái gì bây giờ ? Ông Minh đề nghị bỏ chương 8 là bà làm sao?

Tranh đấu đầu cổ xung đột với Chính phủ

Ông Dân biểu điều đàn dung bản 2, ý kiến đề nghị đề đưa những nét chính ra Q.H thảo luận và biểu quyết và không bị ràng buộc bởi SL 21/66. Ông nói tranh đấu đầu cổ xung đột với Chánh phủ phải hành diện cả QH đàm nói.

Kết quả cuộc biểu quyết với 70 thăm chấp thuận đề nghị : Ân định chính của HP sau khi nghe Ủy Ban Thảo Hiến thuyết trình Q.H. tám ngung lúc 18g40 và sẽ tái nhóm vào ngày sau.

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG BÁO BÌNH MINH
173, Phạm ngũ Lão, Saigon
N.Đ. 6/BTT-BC, 12-11-63
QUẢN LÝ:
Nguyễn phước Thạnh

Ghi vội

NGHE RẰNG: *phụ huynh học sinh trường tiểu học Vũng Tàu than phiền cô giáo B. B trường nầy đã có nhiều hành động trái với tin thần «giáo dục» như lấm lần cô đánh học trò thế nào, mà bị đưa đến cảnh sát. Như mới đây, một học sinh xin phép cô «đi làm vệ sinh», cô không cho còn là vẫy khiến trẻ nọ «nín không nổi cho ra một quần.*

NGHE RẰNG: *cô giáo B.B là con một ông Hiệp Trưởng đã qua cố vấn ông nầy rất được lòng dân địa phương, nhưng không hiểu sao cô B.B. lại không nổi chi cha giữ tác phong con nhà giáo cho được thương mến ? Vậy thì ông Trưởng tỉ Tiểu học Vũng Tàu tác động tinh thần một phen coi nào.*

NGHE RẰNG: *Trước trường học Lam. Sơn Vũng Tàu có nhiều đồng rác lấp cả lề đường dơ bẩn quá cỡ lại thêm ớt-sinh của ai đó lại che sơ sót công tăng thêm thêm mỹ... ?...Vậy tự vệ sinh đa phương lamoiếc gì ở đó bỏ con ?*

NGHE RẰNG: *Cũng tại Vũng Tàu gần đây cái lối đưa rước khách ban đêm bằng xe gắn máy phát triển lợn khiến cho anh em phụ xe xích lô buồn ghê lắm. Ho nghĩ rằng đã bị đóng đủ các sắc thuế mới được hành nghề thì tại sao chánh quyền còn đưng tăng số người hành nghề «lậu kiếp» để bóp nghẹt sự sống của họ.*

TIẾP THEO **S** TRANG 1

— Thanh niên sinh từ năm 1946 không ghi ngày tháng sinh): Trình diện từ ngày 1-10-1965 đến 31-10 1966.

— Thanh niên sanh từ 1-1-1946 đến 30-4-1945 : Trình diện từ ngày 1-11-1966 đến 31-11.1966.

Thanh niên sanh từ 1-5-1945 đến 31-8-1945. Trình diện từ ngày 1-12 1966 đến 31-12-1966 Các thanh niên nầy phải mang theo văn bằng THĐNC hay tương đương, hoặc giấy thế để lập thủ tục theo học khóa Hạ sĩ quan trừ bị.

Số đi bình nhì. nếu...

Quá hạn ấn định kể trên, những thanh niên nào không trình diện kể như bất phục tùng, dương nhiên quá thời hạn ấn định, khi rất hối ngoài đường các thanh niên nầy sẽ bị bắt, và khi đã bắt, thì sẽ thi hành nghĩa vụ công dân với tư cách tân binh quân dịch (binh nhì)

Đối với học sinh các trường chuyên môn

Riêng đối với học sinh các trường trung học hay thuật các trường chuyên nghiệp công lập mặc dù giấy hoãn hết hạn ngày 1-9-66, nhưng đến ngày 1-12-1966 họ mới phải nhập ngũ.

Số gửi những thanh niên đáng nghi...

Những thanh niên không có thẻ căn cước bọc nhựa, có tầm vóc lớn nết mặt giả dấu mà xuất trình khai sanh ít tuổi hoặc tờ mất căn cước ghi ít tuổi, các phải có :

— Đối thế học sinh hoặc các giấy tờ khác để đối chiếu.

— Nếu nghi ngờ, gian Cảnh sát điều tra các nhân lý lịch.

Các thanh niên xuất trình chứng minh thư cựu Dân Vệ hay cựu Bảo An Viên đều không hợp lý tình trạng quân dịch.

VÌ CHIẾC XE FESPA CHẾT MÁY

QUÂN CẢNH HOA KỲ

Ở CƯ XÁ BRINK BẢN LÀM

hai trung úy nhưng vô hại

SAIGON.— Người tin hão trách cho biết Quân Cảnh Hoa Kỳ gần trước cư xá Brink, đường Hai bà Trưng, hồi 19g45 hôm qua, đã nổ súng phát súng trung liên vào hai thanh niên sắt xe Vespa. Không chiến nhưng xe đổ điện vào cây và xe cơ xe nổ máy.

Rất may, những phát súng nầy không trúng vào hai thanh niên nầy.

Người tin cho biết hai thanh niên trên đây là hai Trung Úy Nguyễn phú Hùng và Nguyễn văn Thanh, nhân thường phục, từng sự tại Liên phủ Đoàn 83, cùng nghỉ chung trên xe Vespa.

Cả hai tỏ cơ bất hành Thống Tổng nha Quan Thuế số 74 đường Hai bà Trưng cho xe chạy ra đường nhưng hết ngờ xe bị chết máy nên đã xuống xe nghỉ vào.

Quân Cảnh Hoa Kỳ liền thổi còi đề ra lệnh dừng đi chế khác. Hai cả hai không thể ý đến những tiếng còi nhưng cũng thấy quân cảnh Mỹ đã phải nổ súng.

TIẾP THEO **Y** TRANG 1

Xuyên qua 2 vụ thuyền chuyển được kể ra, chúng tôi thấy rằng nếu người ta lấc nên cũng coi nói quá, mọi sự phân ứng của các cấp chức việc nhà bè. thì chắc chắn không thể nào tránh được sự bất trận và lúc bây giờ hãy nói số đưa đến là mạnh ai nấy tìm lấy thế lực để chọi nhau vậy.

Cho nên như chúng tôi đã từng nói chỉ có hành động mình bạch không thiên vị người nầy ép người nọ, không đưa người mình không «bão đi ăn đi giành chỗ đứ» chẳng hết chia lợi cho bạn cùng phe phái, phải ra phải, trái ra trái, mới mong gây được tin tưởng cho mọi người vững. «không có bất công ở đây» và «không có bất công mình» và không hề có đặc tài» trong việc thuyền chuyển.

(Còn tiếp)

TIẾP THEO **X** TRANG 1

cao quan điểm quá khích về một cuộc triệt thoái cấp bách và một cuộc len thang không kiểm soát.

Ông nói tiếp: « Một sự triệt thoái cấp bách về hộ đội cần chống lại sự thiếu thốn và khiến cho hàng ngàn người bị Việt Cộng sát hại ».

Ông nói rằng muốn tiến tới toàn thắng tại miền Nam Việt Nam sẽ cần tới 750 ngàn quân.

Nga sô hết hy vọng

MẠC TƯ KHOA (UPI).— Hôm nay, Nga sô tỏ chỉ rằng họ đã mất hết hy vọng vẻ vấn đề thống nhất Việt Nam qua các cuộc tranh cử tự do như qui ước Genève đã qui định.

Trong một bản tuyên cáo gồm 105 điểm công đồng Nga sô công đã xác nhận lại yêu sách của Nga sô là một cuộc triệt thoái cấp bách của hộ đội Mỹ ra khỏi Nam Việt Nam.

Tuyên cáo nầy lên đầu tiên đã được công bố ở Nga sô nhân ngày kỷ niệm năm thứ 49 khi cộng sản đoạt quyền ở Nga sô.

HẰNG LỊCH

ĐỒNG - NAI

29 Tạ Thu Thâu — SAIGON

Điện thoại: 20.678

(Thẳng của Đông chợ BếnThành)

Chuyên sản xuất đủ loại lịch: treo tường — Mặt vàng — Lịch thiếc—Lịch bỏ túi—Agenda—Lịch Blnc đề bàn — Lịch đề in phong cảnh Việt Nam và Ngoại quốc in Offset—In lụa (Serigraphie). Nhiều kiểu rất mới lạ.

BÁN SỈ — BÁN LẺ

Tin mừng

Được hồng thiệp của Ông Bà NGUYỄN VĂN NỞ báo tin sẽ lễ Hỉ thành hôn cho Trưởng Nam là

Cậu NGUYỄN - VĂN - SANH

Đẹp duyên cùng

cô ĐOÀN - THỊ - NHƯ - HOA

Thờ nhà của Bà quả phụ DOÃN VĂN BẰNG.

Hôn lễ cử hành tại Vương cung Thánh đường ngày 22-10-66

Xin thành thật chia vui cùng hai họ NGUYỄN ĐOÀN và chúc tân lang cùng tân giai nhân trăm năm hạnh phúc.

Ông Bà VÕ - VĂN - ỨNG

Sổ Tay

(TIẾP THEO TRANG 1)

CHIẾN TRANH «LEO THANG»...

Nơi đây, xin ghi lại những sự việc quan trọng xảy ra **lần đầu tiên** *đã mở đầu cho sự liên tục trong kế hoạch «leo thang» trong chiến tranh V.N. Ghi chép mà không bình phẩm.*

NGÀY 17.4.1965.— Lần đầu tiên trong chiến tranh V.N, một cuộc oanh tạc lớn nhứt diễn ra tại Miền Nam V.N : 443 phi cơ gồm nhiều loại (50 chiếc B. 57, — 70 chiếc F.100, — 87 chiếc A.1E của không lực Hoa kỳ : 40 chiếc AJH, — 120 chiếc A.4, 8 chiếc A. 3 của Hải quân Hoa kỳ : 16 chiếc F-4B của Thủy quân lục chiến Hoa kỳ : 43 chiếc Skyraider của Không lực VNCH) oanh tạc cả ngàn tấn bom xuống chiến khu D ở Tây Ninh từ sáng đến tối.

« Và trên đây, cũng là lần đầu tiên, phi cơ của Đệ thất hạm đội Hoa kỳ ở Thái bình Dương ấy chiến tại Miền Nam V.N.

(Còn tiếp)

SỔ VÀNG

(TIẾP THEO TRANG 1)

— Ngày 19-10-66 253.252 đ.

Classe de llè «Đoàn Chim Non»

Bà thị Kim Yến	10 đ.
Mademoiselle Đoàn Cuopo	10 đ.
Tăng Kim Phát	10 đ.
William Lavonture	10 đ.
Võ văn Mức	10 đ.
Nguyễn Phetamone	10 đ.
Nguyễn Hoàng Lâm	10 đ.
Nguyễn Bá Phú	10 đ.
Nguyễn thị Hoàng Nhung	10 đ.
Lê Tấn Tuấn	10 đ.
Trần tiến Thông	10 đ.
Trần thị Như Mích Châu	10 đ.
Trương Dương Quý	10 đ.
Đào văn Thế	10 đ.
Chu Đình Khôi	10 đ.
Phan Quang Anh Tuấn	10 đ.
Phạm thị Thu Hương	10 đ.
Cung Ngọc Điệp	10 đ.
Cung Ngọc Thơm	20 đ.
Tạm Cộng	254.532 đ.

Ý KIẾN CHÚNG TÔI

(TIẾP THEO TRANG 1)

chiến sĩ Mỹ, vì sự có mặt của họ là một khích lệ, nhưng không phải hoàn toàn vô hại vì những xáo trộn không nhỏ về kinh tế, xã hội làm chánh trị, Mỹ, Việt đã chung lưng đầu cật để tranh đấu cho lý tưởng tự do cao qui,

Như vậy, một nền hòa bình vinh dự, nếu có thể có được bằng đường lối ngoại giao cũng rất cần cho Mỹ Việt và cả thế giới tự do.

Chúng tôi cũng thành thật cầu nguyện cho Tổng thống Johnson thành công. Tuy nhiên, như chính Tổng thống tuyên bố, chúng tôi cũng muốn ông « sẽ chủ ý nhiều tới khía cạnh dân sự ở VN ». tìm hiểu nguyện vọng của đa số nhân dân chúng tôi và nếu cần, hãy tìm nghe tiếng nói của nhân dân miền Nam tự do nầy.

Hiểu được nguyện vọng của chúng tôi, tâm sự và điều kiện chiến đấu của chúng tôi rồi, người Mỹ sẽ thấy rằng, đâu mưu hòa thất bại, thì cũng có thể vạch được một con đường chiến thắng rõ rệt hơn, cụ thể hơn.

Chúng tôi rất mong thấy thái độ với Hòa bình, nhưng không phải là thứ hòa bình trên trời rơi xuống, không hợp với tình trạng và hoàn cảnh của chúng tôi hiện tại !

Người Mỹ cũng cần hiểu rõ nhân sĩ Việt Nam nhiều hơn nữa, đã Hoa Kỳ cũng đã đảm bảo nhiều lần rằng, việc vận hòa bình không làm thiệt hại gì cho các nước bạn đồng minh của Hoa Kỳ.

Trai tài gái sắc

Mình ơi! Đêm nay mình hẹn ở đâu ?

Ở VICTORIA

VICTORIA :

— Là nơi hẹn hò của những tài tử giải nhân.

— Là nơi giải trí của những người hào hoa phong nhã

— Là nơi lý tưởng của những người sành điệu.

KHUNG CẢNH
— Huyền ảo.
— Ấm cúng.
— Sang trọng

NIGHT CLUB VICTORIA
417 Võ Di Nguy
— Phú Nhuận —

Quí Bạn hãy kiếm mua đề tặng nhau hay đề trở dùng loại Nước Hoa hết sức quí nhất của thế hệ trẻ Âu Mỹ hiện tại.

Xin đòi ngay hiệu Nước Hoa :

IMMORTOL

tên nhiệm : Lọ

XỊT MỚI HỘP ĐẸP CHAI ĐẸP là loại Nước Hoa chọn lọc, vô địch của tinh yêu và giao thiệp. Đã có bán khắp tiệm Nước Hoa lớn giá quảng cáo ban đầu 380đ, nay hạ.

SANH LỢI

Xin đo MỸ KIM, 8 Nguyễn Cảnh Chân Saigon — Đ.T : 23.989

Cô ĐEN hãy dùng DELKO

Thuốc làm trắng da. Da đen hóa trắng.

ANITA — Thuốc mỡ dưỡng da, có nhiều chất bổ khiến da mềm mịn, tươi trẻ

BELLI-NAIL — Làm mũng tay chân mọc dài mong đẹp, cứng, không gãy, khỏi rách.

ANNA — Trị tàn nhang, vết nám

Cỏ bán tại các hãn Thuốc tây

Multi-Calcium

KẸO BỔ 9 Sinh-tố

Calcium & Chocolat

MÙI THƠM CAM NGUYÊN-CHẤT

thuốc an thần VERIANE BURIAT

MẤT NGỦ THẦN KINH suy nhược

Hãy Hãy Hãy

Hãy Hãy Hãy

Hãy Hãy Hãy